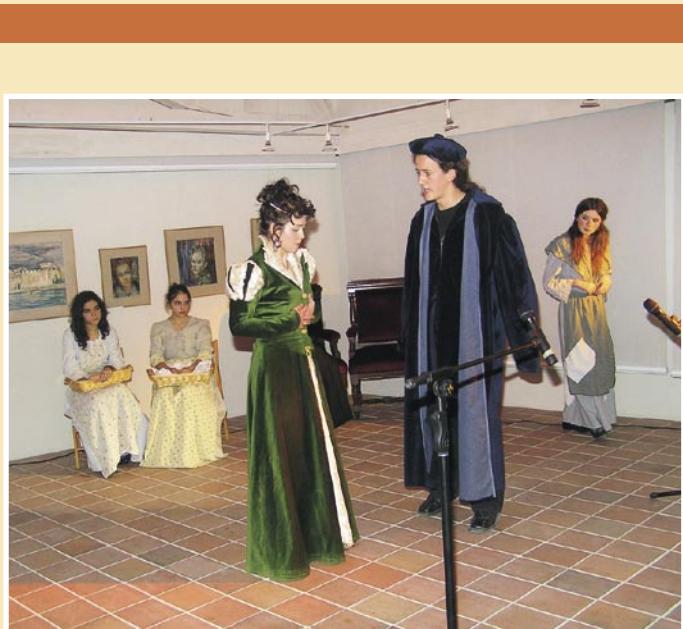


Kařos



LIST SREDNJE STRUKOVNE ŠKOLE
„BLAŽ JURJEV TROGIRANIN“ - TROGIR
BROJ 6 - PROSINAC 2006 - CIJENA 5 KN



DAN GRADA BLAGDAN SV. IVANA TROGIRSKOG



Pozdravna riječ...

Dragi kolege učenici, profesori, a i vi ostali, ne manje važni djelatnici Škole, budite mi pozdravljeni!

Po dobrom starom običaju s Novom godinom dolazi nam i novi broj *Kairosa*. Na početku 2007. srdačno će vam zaželjeti tijekom cijele godine mnogo sreće, zdravlja, ljubavi, uspješno opravdanih neopravdanih sati te što manje ispitivanja i kontrolnih radova. Nadam se da ste sada, nakon burnih i neprospavanih noći ovih *ludih* praznika, spremni zaploviti morem sljedećih stranica.

U ovom broju vam donosimo mnoštvo zanimljivosti. Prisjetili smo se prošlogodišnjih maturanata, ispraćamo sadašnje, donosimo pregršt zanimljivih informacija iz svijeta zabave, sporta i škole. Zabavite se uz profesorsku križaljku u kojoj ćete otkriti ime „slavnog“ hotela u kojem su odsjeli naši maturanti na ekskurziji u Pragu! I zato, nemojte se pitati što je prije nastalo - kokoš ili jaje - jer je odgovor na to vječno pitanje nepostojeći, jednostavno povucite Kairosov čuperak i u trenutku sreće ostvarite svoje najdublje želje.

U nadi kako će vam sljedeće stranice *Kairosa* pomoći u suzbijanju dosade školskih hodnika pozdravlja vas

vaša urednica

KAZALO

POZDRAVNA RIJEČ	3
VODITELJ SMJENE TONĆI BUBLE	4
OBNOVLJEN ŠKOLSKI VRT	5
STIPENDIJE BUDUĆIM BRODOGRADITELJIMA	5
EKSURZIJA IZ SNOVA	6
REPORTAŽA S EKSURZIJE	7
DAN GRADA I BLAGDAN SV. IVANA TROGIRSKOG	8
UČENICI KUHARI I KONOBAKI	
ULJEPŠALI DAN GRADA TROGIRA	9
MANEKENKA SMIJULJICA IZ ZADNJE KLUPE	10
VIZIJA MANEKENSTVA JELENE JAKŠIĆ	
PRIJE NJENIH NASTUPA	10
IZ SVIJETA FILMA	11
VUKOVAR OBRANIO HRVATSKU	12
DRUKČIJI ŽIVOT	13
ALKOHOL I SIGURNOST U PROMETU	14
TKO ĆE UČINITI PRVI KORAK	15
STRANI JEZICI	16
BRANIMIR JOHNNY ŠTULIĆ	18
ZANIMLJIVOSTI	20
PREVENCIJOM I EDUKACIJOM ČUVAMO MLADOST	21
ODGOJNE FAZE	22
BRAK MOŽE USPJETI	22
TROJANSKI KONJ U NAŠIM DOMOVIMA	23
NOVOGODIŠNJI TULUM - ŠTO OBUĆI	24
INŽENJERSKI POGLED NA DJEDA BOŽIĆNJAKA	25
ŠPORT	26
RAZGOVOR S PRIRODOM	28
RAZBIBRIGA	29
ŠALE	30

KAIROS

List SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“
Dr. Franje Tuđmana 1, TROGIR
Tel.: 021/882-511

Glavna urednica: Maja Kakić
Voditeljica: Zdravka Marjanica, prof.
Uredništvo: Daniela Vladić, Barbara Džanko, Stipe Buble, Jelena Munjiza, Elvira Vučkić, Antonio Šoda i Nikolina Plejić
Lektor: Jasna Bekavac, prof.

Izdavač: SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“

Ravnatelj: Ivan Grga, prof.

Naklada: 400 primjeraka

Kompjutorska obrada, grafička priprava i tisk:

Obrt za grafičku pripremu i tisk TECHNO, Seget Donji, Hrvatskih žrtava 45, tel.: 021/880-678

Sponzor: ALPRO-ATT d.o.o. 21220 TROGIR

Tel.: 021/896-241 **tel./fax:** 021/896-243, 896-244
e-mail: alpro-att@st.ht.hinet.hr



VODITELJ SMJENE TONČI BUBLE

Kako je biti voditelj smjene?

Ugodno. Radi se o poslu koji zahtjeva mnogo međusobne komunikacije s kolegama, razgovore s učenicima te učestalu suradnju s roditeljima.

Koje ste poslove obavljali ranije i gdje ste sve dosad radili?

U „mladim“ danima bavio sam se podvodnim ribolovom što mi je kao studentu bio značajan izvor prihoda s kojim sam pokrivaо troškove če-

spoznajama, konkretnim znanjima i iskustvima te dokazati sebi i drugima kako određene stvari mogu i znam napraviti, a onda jednog dana to znanje i iskustvo s nekim i podijeliti. Kaže se: Propao je svaki dan u kojem nismo naučili nešto novo, a moramo se truditi nadmašiti samoga sebe – u detaljima, sitnicama ili bitnim postignućima.

Tijekom moga srednjoškolskog obrazovanja, kao i na fakultetu, po-

Koji Vam je posao draži, onaj u nastavi ili kao voditelj smjene?

Rad u razredu. Voditelj smjene. Oba su posla dinamična, imaju svoje specifičnosti, draži i posebnosti. Teško mi je odlučiti koji je draži i jedan staviti ispred drugog.

Kad biste mogli birati, biste li ostali u prosjeti?

Određene ponude postoje, ali nemam namjeru ništa mijenjati.

Što Vam se u školi dopada, a što biste pak mijenjali?

Dopada mi se što mogu raditi s učenicima, s mladim umovima koji se formiraju te što imam mogućnost prenijeti im svoje znanje i određena iskustva. Osobno, kao profesoru, najveće zadovoljstvo predstavlja mi onaj trenutak kad u očima učenika vidim da se „lampica upalila“, a određena informacija sjela na svoje mjesto. Trenutak razumijevanja i logičnog shvaćanja! Ocjena ima svoju važnost, ali u mome slučaju nikad nije ispred navedenog.

Mijenjao bih one udžbenike koji nisu uskladeni s pojedinim nastavnim predmetom ili neke koji nisu u potpunosti prilagođeni vašem uzrastu.

Kako Vam se sviđa rad u novouređenoj školi s kabinetском nastavom?

Kvalitetna novoizgrađena zgrada s kabinetima koji su suvremeno uređeni i opremljeni, gdje još svakodnevno dolaze nova nastavna sredstva i pomagala, omogućava nama profesorima, a posebno vama učenicima, poprilično prostora za kreativan rad i kvalitetan nastavni proces. Osobno sam više nego zadovoljan uvjetima koji su mi na raspolaganju.



stih putovanja i izlazaka vikendom. Radio sam neko vrijeme na estradi, a potom uglavnom privatno. U prvom razdoblju manje poslove, a poslije kao zastupnik jedne austrijske pa američke tvrtke.

Zbog čega ste odlučili raditi u prosjeti, jeste li oduvijek to željeli?

Ne mogu reći da sam to oduvijek želio. Oduvijek je teška riječ! Želja je došla postupno i s vremenom. Kao i svaka mlada osoba, želio sam što više toga vidjeti, raditi, putovati, doživjeti, obogatiti svoj život novim

jedini su profesori na mene ostavili snažan dojam svojim pristupom, načinom rada, svojom humanošću, kao i određenim metodama kojima su svoje znanje znali prenijeti nama. Danas sam im zahvalan što radim ovaj posao i imam priliku podučavati mlađe naraštaje.

Radite li trenutno i u nastavi?

Određeni broj sati radim i u nastavi. Predajem nove tehnologije i tehničko crtanje i razrednik sam odjeljenju koje se sastoji od smjerova: brodograditelj i obradivač na NUAS-a.



Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Prošetam, odem na kavu, pročitam dnevne novine, nađem se s prijateljima...

Jeste li ponosni otac glede glazbenog talenta u obitelji?

Naravno, ponosan sam na sina Vinka. Pogotovo na višegodišnju upornost sviranja klavira koja je s vremenom sve čvršća i jača, a njega kao mladu osobu izgrađuje i profilira u određenim stavovima, kako glazbenim, tako i svakodnevnim.

Kakve planove i vizije imate za budućnost?

Planova imam posve dovoljno. I velikih i malih. Hoće li se oni *poklopiti* s mojim očekivanjima, traženjima od samoga sebe i mojim tadašnjim željama? To ćemo tek vidjeti. U svakome slučaju, trudit ću se da ih što više ostvarim.

Što Vam se smiješnog ili zanimljivog dogodilo u životu?

Još od studentskih dana, dosta toga je bilo, i smiješnog i zanimljivog, a određena razdoblja su bila iznimno intenzivna i dinamična, ali..... (ha-ha-ha) šutnja je zlato.

Imate li što istaknuti radi boljitka svih u ovoj školi?

U razred – zvonilo je.

Imate li vic za kraj?

Učenik, po povratku iz škole, viče tati:

„Tata, tata, danas sam skoro dobio pet iz matematike.“

„Pa, kako to, skoro?“

„Dobio je dečko koji sjedi pored mene.“

Razgovarala: Maja Kakić IV.b

OBNOVLJEN ŠKOLSKI VRT



Početkom jeseni djelatnici Vlastitog pogona grada Trogira radili su na pripremi zemljišta za sijanje i sađenje te rezidbi stabala maslina u školskom vrtu.

Širenjem i dogradnjom zgrade SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“, ostala je samo jedna trećina površine negdašnjeg vrtića. Za ublažavanje dominacije betona i stakla na Školi i u krugu Škole, pobrinula se profesorica biologije Mirjana Petrić koja

je sa svojim učenicima ozelenjela površinu vrtića zasadivši englesku travu. Unutar nasada trave, planirala se zasaditi mediteransko raslinje (lavanda, mirta, lovor, ružmarin, a maslina već postoji), što je dekorativno i ne zahtijeva preveliku njegu. „Tako će novu zgradu Škole krasiti i lijepo uređeni vrt“, kaže profesorica Petrić.

Jelena Munjiza ll.b

STIPENDIJE BUDUĆIM BRODOGRADITELJIMA

Učenici naše škole koji su ove školske godine upisali zanimanje brodograditelja dobili su stipendije od **Brodotrogira**. Ovo zanimanje traje tri i pol godine te mjesecna stipendija za prvi razred iznosi 400 kn, za drugi razred 500 kn te preostalu godinu i pol po 600 kn. U SSŠ „B. J. Trogiranin“ navratili su tijekom jesen rukovoditelj Brodotrogira Zoran Botić i zamjenik Sektora zajedničkih službi Ugo Burić te upoznali navedene učenike s pravima i obvezama vezanim uz stipendiju.

Andjela Civadelić IV.b



EKSURZIJA IZ SNOVA

Dan kao i svaki drugi, samo što je ovaj bio po nečemu poseban. U večernjim satima 2. rujna 2006. krenuli smo iz Trogira na naše „putovanje iz snova“ koje smo čekali pune tri godine srednjoškolskog obrazovanja. Svi smo bili nestrpljivi – pa, kad ćemo krenuti na ekskurziju i začas je prošlo 3 x 365 dana - ni sami nismo mogli vjerovati kako brzo.

Prvo odredište bio je **Beč** - glavni i najveći grad Austrije koji leži na obalama Dunava, 40 km od granice sa Slovačkom. Simbol Beča je katedrala Sv. Stjepana koju smo vidjeli tijekom panoramskog razgledavanja. Beč je odavno postao omiljeno turističko odredište, ponajviše zahvaljujući mnogobrojnim raskošnim kulturno-povijesnim spomenicima iz doba Austro-Ugarske Monarhije, raznolikoj kulturnoj ponudi i naslovu glazbene prijestolnice u kojoj su, između ostalih, živjeli i stvarali poznati glazbenici kao što su Beethoven ili Mozart. U gradskom središtu nalazi se veličanstvena katedrala Sv. Stjepana te brojni spomenici uvršteni na listu svjetske kulturne baštine. U neposrednoj blizini je i Bečka državna opera i znameniti Ring - ulica Ringstrasse, koja kao prsten okružuje središte grada. Većina bečkih znamenitosti može se posjetiti tijekom cijele godine, kao npr. dvorac Schönbrunn koji mi se iznimno svidio i mogu reći kako je najbolji dvorac koji sam ikad video u svome životu, a poznat je kao čuvena barokna rezidencija kraljice Marije Terezije. Oduševio me park dvorca koji je ne samo prostran već je i pravi biser Schönbrunna. Potom smo krenuli na panoramsko razgledavanje Beča gdje smo vidjeli vijećnicu, operu, parlament te katedralu Sv. Stjepana.

Naše sljedeće odredište bio je **Prag** gdje smo stigli u večernjim satima drugog dana ekskurzije. Republika Češka je država u Srednjoj Europi, a njen glavni grad je Prag koji je ujedno i najveći grad Češke te njeno kulturno i gospodarsko središte. Ima dobro očuvanu srednjovjekovnu gradsku jezgru: Hradčani i Malá Strana na lijevoj obali te Staré Město i Nové Město (Stari i Novi grad) na desnoj obali Vltave. Zbog izvrsno očuvane arhitekture postao



je, pogotovo nakon završetka hladnog rata, jedno od najpopularnijih srednjoeuropskih turističkih odredišta. U Pragu je drukčija vrsta urbane kulture, tj. oni čuvaju svoju kulturu i nema utjecaja kultura drugih zemalja, što je veoma pohvalno jer mnoge države ne uspijevaju očuvati svoju kulturu od utjecaja drugih kultura. Svakog jutra nas je lokalni vodič vodio u razgledavanje ljepota Praga, kao što su: Hradčany, Mala Strana, Vaclavske i Staromestne namesti, Karlov most, dvorac Karlstein, Križikove fontane, Narodni i Tehnički muzej...

Najviše su me se dojmile Križikove fontane, tj. igra glazbe i laserske svjetlosti s fontanama. Miškjenja sam da smo tih 45 minuta uistinu svi uživali jer je ambijent bio prekrasan, a i izvedba prelijepa.

Svako smo poslijepodne imali slobodno te smo to vrijeme koristili za razgledavanje *shopping* centara ili za fotografiranje. Svaku večer provodili smo u discu „Karlov Lazni“, izuzev jedne večeri kad je veća skupina mladića i djevo-

jaka ostala u hotelu gdje su se zabavljali do ranih jutarnjih sati. Ujutro smo saznali - napravili „smo“ štetu u vrijednosti od 11. 500 kuna, ali taj crni trenutak valja zaboraviti jer je bilo mnogo boljih kojih se moramo sjećati. Tako su četiri dana u Pragu jednostavno „proletjela“.

Nakon Praga slijedio je polazak za **Budimpeštu** gdje smo stigli u večernjim satima. Budimpešta je glavni grad Mađarske i glavni politički, industrijski, trgovачki i prometni centar zemlje. Postala je jedan grad spajanjem Budima i Obude na desnoj obali Dunava s Peštom na lijevoj (istočnoj) obali. Nešto najljepše što smo vidjeli na ekskurziji je zasigurno fascinantno panoramsko razgledavanje Budimpešte noću. Sljedeću večer

smo večerali u jednom od poznatih nacionalnih restorana uz Čardu. Mogli smo uživati u mađarskim specijalitetima uz glazbu uživo i program mađarskog folklora. Tu smo se svi dobro zabavili i zasigurno nitko neće zaboraviti večeru u Čardašu, tj. posljednju večer u Budimpešti.

Osmoga dana ekskurzije krenuli smo prema našoj lijepoj Hrvatskoj. Zadnje odredište, prije dolaska kući, bio je **Varaždin**, gdje smo stigli u poslijepodnevnim satima. Ostatak dana smo imali slobodno za obilazak Varaždina. Svima nam je bilo



drago što smo došli, a i pomalo žao zato što smo znali da je našoj ekskurziji kraj. U večernjim satima nastavili smo putovati prema jugu i stigli u Trogir u jutarnjim satima devetog dana putovanja.

Doista se ne mogu požaliti, ekskurzija je bila i zabavna i poučna - uz

neke male propuste, ali sve što je loše, brzo se zaboravi. Na ekskurziji se nismo samo zabavljali već smo vidjeli i naučili mnogo toga o kulturno-povijesnim spomenicima, o navedenim gradovima i njihovim kulturama. Mislim da je ekskurzija zadovoljila svačiji ukus, tu je sva-

tko mogao naći nešto zanimljivo i poučno za sebe. Svima će ovih devet dana ostati u dobrom sjećanju jer, uz male propuste, nitko se ne može požaliti. Bilo je savršeno!

Stipe Buble IV.b

REPORTAŽA S EKSKURZIJE

Kako opisati neopisivo? Vjerojatno ću ponešto izostaviti, dakako, nena-mjerno zbog velike količine podataka. Unaprijed molim oproštenje ako u opisivanju dojmova budem neiskrena, jer sada, iz svog toplog i sigurnog doma, mnogi mi se događaji čine bezazleniji nego u, tko zna koliko kilometara udaljenijem Pragu. Kada je sve iza nas uvijek ćemo reći

„Pa i nije bilo tako loše!“ Šalu na stranu, s ekskurzije ću ponjeti mnogo lijepih sjećanja.

Uzbuđenje pred putovanje nisam osjećala, ako sam ga i imala, roditelji su mi ga ubili. U prosjeku, svakih pola sata su

mi ponavljali neka pazim na novce, itd.... Nakon dugog pozdravljanja i neprestanog potvrđivanja obećanja danog mlađem bratu da ću mu donijeti dar, započelo je naše putovanje! Osobe s kojima sam provodila vrijeme, dijelila dojmove i životni prostor, bile su Tihana, Matea i Mirjana. Prva postaja – Beč! Grad koji nas je sve impresionirao. Gledati slike dvorca Schönbrunna i stajati pokraj tog velebnog zdanja sasvim je drugi osjećaj. Dojmio me se jedan visoki spomenik koji je podigao car Svevišnjem kao zahvalu za spas naroda od kuge. Car i njegova žena bili su jako ružni, ali iznimno pošteni ljudi. Naime, kada je narod obolio od kuge, car je nesobično podario svoju krunu, krunu Svetog Rimskog Carstva, najuzvišeniju čast, Blaženoj Djevici Mariji kao zalog za spas od kuge.

U Prag smo stigli u nedjelju u

predvečerje. Loše opremljen hotel i „ljubazno“ osoblje nisu nam pokvarili raspoloženje, ali hrana jest. Iako je razgledavanje Praga

le sve probleme!

Budimpešta je zaista prekrasan grad, meni ljepši od Praga. Nažalost, nismo mnogo vidjeli jer nas je u razgledavanju prekinula kiša, a vožnju smo uglavnom svi pre-spavali.

Večer prije polaska bili smo u restoranu uz glazbu i mađarski folklor. Veseli glazbenici podigli su atmosferu pa je ostatak večeri protekao u pjesmi. Samo što nikome nije bilo do pjesme kada nam je u tri sata ujutro pobjegao tramvaj te smo

do hotela pješačili sat vremena. Ipak, činjenica da sutra putujemo kući bila je ohrabrujuća. Nakon oproštajnog shopinga krenuli smo! Poslije kratkog obilaska Varaždina, najljepšeg baroknog grada koji izgleda kao oaza usred pustinje došla je večera u hotelu „Turist“. Stigao je i taj dugo očekivani trenutak! Najviše mi se obradovao mlađi brat, ali kaže ne zbog darova. Iako sam u nekim trenutcima bila spremna dati sve samo da se nađem u svojoj kući, sada ne žalim ni za čime. Osim što smo dosta vidjeli i naučili o kulturi i povijesti drugih naroda, mislim da smo puno naučili o sebi i drugima. U svakom slučaju, svi smo bogatiji za jedno neponovljivo životno iskustvo!

Jelena Arambašić IV.b



proteklo s bolnim jadikovkama zbog prvih žuljeva, grad nas je uspio očarati. Bez daha me ostavila gotička katedrala Sv. Vita, a neke je posebno razveselila nepomična straža na ulazu i izlazu dvorca. Uza sve ljepote starog grada, naše umorne noge jedva su dočekale slobodno poslijepodne. Još jednom sam, zajedno s ostalima, ostala bez daha na Križkovim fontanama. Obilazak Narodnog i Tehničkog muzeja nije bio dosadan, kako su svi predviđali, dapače, bilo je zanimljivo. Sigurno, nama je bilo draže obilaziti New Yorker. Moje *cimerice* snašao je niz nezgoda, što je ubilo i ono malo raspoloženja. Brzo nas je obuzela čežnja za domom, za toplim majčinim jelima... No, sve smo preživjele! Zatim se dogodio manji incident u hotelu, nakon čega smo se *lakšeg džepa* zaputili prema Budimpešti, pa smo brzo zaboravi-



DAN GRADA I BLAGDAN SV. IVANA TROGIRSKOG



Blagdan Sv. Ivana Trogirskog koji je ujedno i Dan grada proslavljen je 14. studenog, a prethodio mu je višednevni kulturno-zabavni program. Na sam blagdan bila je procesija u 10 sati, a potom svečano misno slavlje koje je predvodio monsinjor Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski. Na Trgu Ivana Pavla II. održan je domjenak za građane, a za tradicionalne rafiole, fritule i kroštule pobrinuli su se članovi Sekcije ugostitelja, kao i učenici naše škole, a budući mladi konobari također iz SSŠ „B. J. Trogiranin“ posluživali su nazorne građane. Sve je pratila Narodna glazba Trogir, a u galeriji Cate Dujšin - Ribar u 13 sati je održana svečana sjednica Gradskog vijeća na kojoj su uručene nagrade Grada. Navečer od 20 sati građane Trogira zabavljao je Mladen Grdović.

Amtersko kazalište osvojilo znatiželjnu publiku

Povodom blagdana Sv. Ivana Trogirskog, pred mnoštvom pretežno mlade publike, održalo je Amtersko kazalište Trogir 10. studenog u 19.30 sati prigodnu predstavu u galeriji Cate Dujšin - Ribar. Pod vodstvom redateljice Line Bujas i jedanaestorice glumaca (među njima su i učenice SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“) izvedene su dvije trogirske legende: Kamerlengova kći i Sarkofan s milosrđem.

Mladi ambiciozni glumci uspjeli su vratiti vrijeme izvrsnom kostimografijom i popratnom glazbom te su nam predočili tragična

događanja Trogirana za vrijeme venecijanske vlasti /Mletaka/.

Po reakciji i pljesku publike predstava je vrhunski pripremljena i profesionalno izvedena, kao da je igraju profesionalni glumci. Svaka pohvala redateljici na entuzijazmu i trudu što je nakon dugo vremena obnovila kazalište u Trogiru.

KUU Kvadrilja uveličala blagdan Sv. Ivana Trogirskog

U sklopu proslave Dana grada i blagdana Sv. Ivana Trogirskog, 11. studenog u 11 sati KUU Kvadrilja nastupila je na Trgu Ivana Pavla II. (cimatorij), ispred glavnog ulaza u katedralu, te je pjesmom i plesem uveličala duhovnog zaštitnika grada Trogira koji su svojim bogatim opusom dio hrvatske folklorne baštine. Glavna obilježja ovih plesova su raznolikost u izvedbi i osebujnost nošnji. Pod vodstvom Željka Zorića, Mandolinistički orkestar odsvirao je poznate dalmatinske melodije, uz čiju glazbu su plesači I. ansambla, pod vodstvom voditelja Dinka Bilića najprije otplesali stari trogirski ples šotić,





čija se umjetnička vrijednost očituje u umjerenom tempu, jednostavnim i profinjenim koracima te elegantnom držanju. Nakon toga je otplesana trogirska četvorka – kvadrilja koja se pleše u četiri bala te tvore oblik križa gledajući iz zraka, a potom splitski plesovi monfrina, i scheantipota. KUU Kvadrilja je svojom nošnjom, plesom i glazbom oduševila nazočne posjetitelje, što se očitovalo dugotrajnim pljeskom.

Andela Civadelić IV.b

UČENICI KUHARI I KONOBAKI ULJEPŠALI DAN GRADA TROGIRA

Pripremljena slatka jela koja mame mnoge sladokusce, djelo su učenika III.d razreda, a pekli su ih u povodu blagdana Sv. Ivana Trogirskog koji je duhovni zaštitnik grada, a nakon procesije u 10 sati i svete mise, ove poslastice posluživali su učenici III.c razreda (naši budući konobari).

Slastice su rađene i ukrašavane uz pomoć njihovih predavača kuhar-

stva Zdravke Ćudina i Anđelke Civadelić. Učenici su ozbiljno shvatili zadatku i radišno prionuli na posao.

Slastice poput kroštula, kiflica, raznih pita, fritula i ružica pripremili su od više vrsta tjestava: prhkog, dizanog, lisnatog i hrustavog s nadjevima od čokolade, oraha, sira, jabuka... Bilo nam je dragو što smo svojim trudom uljepšali Dan grada Trogira.

Za one vješte u pripremi slastica

predlažemo jedan trogirski recept!

Kroštule

- *60 dag glatkog brašna
- *6 žumanjaka
- *3 bjelanjka
- *4 dag maslaca
- *4 dag šećera
- *0.6 dcl ruma
- * ribanu koricu jedne naranče i jednog limuna
- *malo soli

Priprema:

Od navedene količine brašna napraviti gniazdo, bjelanjke stući u čvrsti snijeg te u njega staviti žumanjke uz neprestano miješanje. Dodati omekšani maslac, mirodije i ostale navedene namirnice. Svu smjesu staviti u gniazdo od brašna i pripremiti tijesto te ga raspodijeliti u male hrpice, pokriti vlažnim ubrusom i ostaviti neka odstoji 30 minuta. Zatim ga valjati, rezati ukrasnim kotačićem i oblikovati. Pržiti u dubokoj, umjeroно zagrijanoj masnoći dok ne dobije lijepu zlatnožutu boju. Posuti sitno mljevenim šećerom.

U slast!

Renata Čarija Ill.d



MANEKENKA SMIJULJICA IZ ZADNJE KLUPE

Na izgled obična učenica naše škole, Jelena Jakšić, postiže sve značajnije rezultate u maneken-skim vodama. Sudjelovala je na *Nokia Cro-A-Porter, Modefestu /* koji se održao u kuli Kamerlengo/, Ksenia design... Nedavno je dobila ponudu i za odlazak u inozemstvo, točnije u Milano i Pariz. Nastupi na modnim manifestacijama, uz sport-ske uspjehe u odbojci sa svojim IV. b razredom, bio je dovoljan razlog da je malo *ispilamo!* Jelena je nova mlada nada najpoznatije hrvatske modne agencije *Croatia Model Management!*

Uz obvezan smješak na Jeleninu licu i naš prodoran dobrodošan smijeh, uspjeli smo joj postaviti nekoliko pitanja. U razgovoru koji je opet bio popraćen nezaustavljenim smijehom /nismo znali drukčiji sakriti zajedničku nesigurnost i dobre namjere/, saznali smo kako se manekenstvom bavi već tri godine, ali značajnije uspjehe postiže tijekom 2006. - kad je navršila 17 godina. Na modnim revijama je stekla nova i dobra iskustva, upoznala poznate osobe iz svijeta *lijepog i originalnog odjevanja*, a što je najvažnije: sklopila je mnoga prijateljstva. Loših iskustava, na sreću,

dosad nije imala, ali s obzirom kakav je svijet mode, može ih očekivati na svakom koraku. Unatoč svim manama manekenstva, želi se i dalje njime baviti i zaraditi džeparac koji svakome uvijek dobro dođe!

„Lipo je putovat i vidit nove gradove, upoznat sve one uspješne poslovne ljude i poznata lica s TV-a te otkriti da su i oni samo obični ljudi. Manekenstvo je dinamičan i privlačan posao u kojem neprestano doživljavaš uspone i padove. Biti manekenka znači imati čvrst karakter i mnogo samopouzdanja!“ govori nam Jelena. Osim što je uspješna manekenka, Jelena je moguća velika nada Trogira jer izvrsno pleše hip-hop u poznatom klubu (ime poznato novinarima) i odlično poznaje tri strana jezika. Uza sve pohvale i postignuća, Jelena čvrsto stoji na zemlji i ima realan pogled na budućnost. Svjesna je činjenice kako je manekenstvo prevrtljivo, a prioritet joj je završiti fakultet i izgraditi vlastitu karijeru.

Naše se školovanje bliži kraju. Svatko će pronaći svoj put i bit ćemo rasijani svijetom kao masla-

čkova djeca, ali cijeli tvoj IV.b želi ti sve najbolje u karijeri i privatno-me životu!

Jelena, sretno!



P.S. Momci, sad kada ste vidjeli ovu djevojku na fotografijama, izbacite sve nade iz glave jer Jelena ima mladića već dvije godine!

*Anđela Civadelic
& Stipe Buble IV.b*

Samo jedna profesija na svijetu

VIZIJA MANEKENSTVA JELENE JAKŠIĆ PRIJE NJENIH NASTUPA

danas zahtijeva istovremeno ljetotu, mladost, seksepil, odlučnost, samopuzdanje, čeličnu samodisciplinu... Riječ je o profesiji fotomodela. Premda je vrijeme donijelo nove zadatke i nove *glamove*, profesija manekena (fotomodela) postojala je od ranije. Sam naziv *manuaquin (fran.)* znači figuru od drveta ili drugog materijala u obliku čovječjeg tijela za premjeravanje haljina i upućuje na ulogu žive lutke za prikazivanje odjeće. Pariški

dizajner Worth je prvi koji je lutke zamijenio živim manekenima.

Na primjer: mlada Amerikanka Jackis Rogers ostavila je 1962. (nakon dvogodišnje veze) svog mladića, bogatog i prelijepog princa u Rimu, kako bi ostvarila svoj životni san: preselila se u Pariz i postala manekenka kod Cocco Chanel. U to je vrijeme u kući Chanel radilo deset manekenki. Djevojke su nove kolekcije nosile pred biranom publikom svakog



poslijepodneva. Šezdesete godine 20. st. lansirale su i prve manekene s imenom i prezimenom. Mršave djevojčice prevelikih očiju, Twiggy i Yean Shrimpton, nisu bile krajem



60-ih samo slavne poput Beatlesa, nego i predstavnice razbarušenih

vrijednosti „swinging“ Londona što su osvojile svijet.

Osobnost je jedna od ključnih riječi današnjeg fotomodela. Plaća se cijena duhu vremena koje insistira na zdravom, mladom i sportski građenom tijelu, ali uz nužne fizičke preduvjete traže se i samosvjesna lica i čvrsti karakteri. Aura glamura koja obavlja modele je očaravajuća, a postanete li model, sigurno ćete biti u društvu „lijepih i bogatih“. Bit ćete pozivani u klubove i na zabave na koje inače ne biste mogli ući i upoznati ljude koje ne biste upoznali na drugom mjestu.

Kao i u svakom poslu, i u ovome se sve okreće oko novca, a moguće zarade su zaista velike. To je svijet u kojem nema milosti i osjećaja jer novac i tržište određuju pravila. Posla ima mnogo, kriteriji su veoma visoki i uvijek se traži najbolji od najboljeg. Zato nikada nećete moći sebi dopustiti da vam se na licu vidi i najmanji trag umora, neraspoloženja i tuge. Modeli su najuočljiviji i najistaknutiji dio cijelog posla, ali isto tako i najlakše zamjenjivi.

Karijera im je veoma nestabilna i može se naglo prekinuti - ako je lice modela postalo „istrošeno“ ili se pojavio neki novi *trend*.

Vrlo je teško živjeti u stalnom strahu kako nećete dobiti sljedeći posao, ali je još teže biti skoro svakog dana nekoliko puta jedan korak od „zvijezda“ i očekivati na *castingu* posao koji može biti prijelomni trenutak u vašoj karijeri. Teško je izdržati takvu psihičku napetost pa su rijetka prijateljstva u svijetu modela, što je tužno priznati. Oni koji su uspjeli želete zaboraviti vrijeme kada su počinjali, a onima koji počinju suviše zavide da bi mogli biti iskreni prijatelji.

Ovo je posao koji može biti veoma naporan: kilometri propješačenih ulica, žuljevi od uskih cipela, rano ustajanje, znojenje pred reflektorma, višesatno stajanje u hladnoj vodi... Premda vrlo težak, fotodelstvo je izvrstan posao, ugodan i ispunjavajući.

IZ SVIJETA FILMA

Potraga za srećom, najgledaniji je film u kinima.

Potraga za srećom, s Willom Smithom u glavnoj ulozi, najgledaniji je film proteklog vikenda u američkim kinima. Film je u prvom tjednu prikazivanja zaradio 27 milijuna dolara. Priča je to o ocu i sinu koji postaju beskućnici, a zanimljivost je što uz Willa Smitha glumi i njegov sin Jaden. Na drugom mjestu *box officea* je film **Eragon** sa zarađenih 23,5 milijuna dolara. Glavne uloge u filmu tumače: Cameron Diaz, Kate Winslet, Jude Law i Jack Black.

od 12 milijuna dolara, dok je na četvrtom mjestu **Happy Feet** s prošlotjednom zaradom od 8,5 milijuna dolara.

Među pet najgledanijih je i romantična komedija **The Holiday** sa zarađenih 8,2 milijuna dolara. Glavne uloge u filmu tumače: Cameron Diaz, Kate Winslet, Jude Law i Jack Black.

Prošlotjedni film broj jedan, akcijski spektakl **Apocalypto**, zaradio je 7,7 milijuna dolara i završio na šestom mjestu *box officea*.

U nastavku deset najgledanijih:

1. **Potraga za srećom**, 27 milijuna dolara
2. **Eragon**, 23,45 milijuna dolara
3. **Charlotte's Web**, 12 milijuna

dolara

4. **Happy Feet**, 8,5 milijuna dolara
5. **The Holiday**, 8,2 milijuna dolara
6. **Apocalypto**, 7,7 milijuna dolara
7. **Blood Diamond**, 6,3 milijuna dolara
8. **Casino Royale**, 5,7 milijuna dolara
9. **The Nativity Story**, 4,7 milijuna dolara
10. **Unaccompanied Minors**, 3,7 milijuna dolara.

Pripremila: Maja Kakić IV.b



VUKOVAR OBRANIO HRVATSKU

Obrana Vukovara obranila je cijelu Hrvatsku! Junaštvo malobrojnih branitelja Vukovara koji su se gotovo tri mjeseca odupirali mnogo nadmoćnjem protivniku, razlog je što je bitka za Vukovar postala jedna od najsvjetlijih stranica ne samo u hrvatskoj već i u svjetskoj vojnoj povijesti. Ona je ponos našeg naroda, mnogima bolna rana, ali i svjetlo našeg opstanka. Trogirne zaboravlja taj simbol hrvatskog otpora i borbe za slobodu te su na **Dan sjećanja na pale žrtve u Vukovaru** upaljene svijeće i odana počast na Trgu Ivana Pavla II., a isto su učinili mladi u Vukovarskoj ulici u gradu. U svim trogirskim školama taj veliki datum hrvatske povijesti obilježen je raznim manifestacijama, a među onima koji su tom prigodom otišli odati počast gradu heroju bili su i

djelatnici Srednje strukovne škole – "Blaž Jurjev Trogiranin".

... Lišće u sadašnjem Vukovaru drukčije treperi. Vuka je pritajena, Dunav teče tiše, još tiše, kao da se zaustavio, kao da stoji. Noć je osamljena poput udovice uronule u uspomene. Vukovar se naučio biti tih, nezamjetljiv, ponosit u svojoj oronuloj, do kostura ogoljenoj боли i uspomeni. Vukovar je grad mučenika koji je obranio Hrvatsku od agresije 1991. godine. On još i danas lijeći ratne rane, ali ima nadu, optimizam i budućnost. Svake godine 18. studenog u mimohodu od ratne bolnice do Memorijalnoga groblja, tisuće ljudi odaju počast žrtvama Domovinskog rata. U kalvariji Vukovara poginulo je više od 4 000 civila i branitelja, a ranjeno je oko

2 500 osoba, dok je više od 1 400 ljudi odvedeno u srpsko zatočeništvo. U sto dana užasa razoren je oko 15 000 stambenih objekata, a oko 22 000 Vukovaraca protjerano je iz grada.

Bitka za Vukovar je najveća i najkrvavija bitka u Domovinskom ratu. Započela je 25. kolovoza 1991., kada je opkoljeni grad izlagan neprekidnom topničkom razaranju i bombardiranju. Otpor branitelja Vukovara te tragična sudbina opkoljena grada i stanovnika postaju svjetski medijski fenomen, ali na sve učestalije apele za pomoć, stizala je samo verbalna i moralna potpora. Borbe koje su u Vukovaru vođene od sredine listopada pa do kraja bitke ubrajaju se u najteže i najkrvavije bitke Domovinskog rata. Na položaje branitelja, kao i na ostatak grada (uključujući i bol-



nicu), dnevno je padalo i do 8000 granata, raketa i avionskih bombi u jednom od najnemilosrdnijih bombardiranja u modernoj povijesti. Ostavši bez ijednoga protuoklopog punjenja, branitelji Vukovara podijelili su se u manje skupine i probili u smjeru zapada. Dio branitelja na Mitnici i u Borovu Naselju ostao je u potpunom obruču i bez streljiva te su zarobljeni zajedno s civilnim stanovništvom 18. studenog 1991. godine. Iako je osvojila Vukovar, srpska je vojska materijalno, politički i psihološki bitno oslabljena. Tromjesečno vezivanje golemih vojnih snaga agresora na Vukovar stvorilo je vrijeme i prostor za organiziranje HV-a. Nakon pretrpljenih ogromnih gubitaka i mnogo izgubljenog vremena, Srbija nije više imala snage za daljnji ratni napor u zauzimanju teritorija Republike Hrvatske te je bila prisiljena na sklapanje Sarajevskog primirja 3. siječnja 1992. godine. Nikad ne smijemo dopustiti da se naša povijest i patnje ljudi zaborave jer smo zbog njih danas tu - u svojoj vlastitoj zemlji, na tlu naših predaka. Još uvijek ponosno prkosimo nedaćama ne posustajući ni trenutku.

Barbara Džanko IV.b

XXX

Tuga. Gledam kroz prozor.
Nebo sumorno, kiša pada.

Sjeta. Nema te kraj mene.

Nedoumica. Da li će jučer
ponovo osvanuti?

Srdžba. Misli protiv grmljavine,
nema nade.

Čežnja. Noć se gubi,
mjesec me napušta.

Ana Grabovac IV.b

DRUKČIJI ŽIVOT

„Niti sam gladan niti žedan, ali mi ipak nedostaju mnoge rado-sne kapljice života. I kad pojedem dovoljno, nedostaje mi mali zalogaj zadovoljstva. Biti zarobljen u vlastitom tijelu je gore nego biti osuđen, a ne biti kriv...“

Započeo je priču moj dugogodišnji susjed kojemu je u ratu oduzeta cijela lijeva strana tijela. Otad ne živi uobičajenim životnim ritmom, ne može uživati u malim dnevnim ritualima, već kako se snađe. Iskreno rečeno, bilo mi je veoma teško pokucati na njegova vrata i napraviti kratki intervj, ali na moje čuđenje - on je to spremno dočekao. „Polaskan sam što me netko običan ispituje o mome životu, a ne - kako to obično biva - oni iz Ministarstva koji ubiru političke bodove na tuđoj nesreći pa uzimaju odgovore u svoju korist. Život je danas teško razumjeti jer vlada zakon jačega. Moram priznati kako ima i dobrih ljudi koji se bore za naša prava pa se nadam da ćemo jednog dana uspjeti nešto i ostvariti.“

Dugo smo razgovarali i vrijeme je letjelo neopisivo brzo. Nakon što mi je ispričao sve o Zakonu, željela sam ponešto čuti i o njegovu slobodnom vremenu. On mi se na to nasmijao, mogla bih čak reći pomalo cinično. Šutio je dugo, a ta šutnja je bila rječita, te napokon progovorio, ali ovaj put nešto tužnjim glasom: „Nisam očekivao da će me itko pitati o mome slobodnom vremenu, ali siguran sam da očekuješ odgovor. Naime, pokušavam barem upola živjeti kao prije, ali teško mi to polazi za rukom. Kad god negdje krenem, prati me nela-godan osjećaj da me ljudi čudno

gleđaju i vjerojatno nisam jedini koji tako misli. Ali Bog mi je podario takvu sudbinu i ništa ne mogu protiv toga, čak mi se svida ona izreka da patnja pročišćava jer time ublažavam svoju bol. Uz mene su naravno moja obitelj i bližnji, bez njih ne znam kako bih uspio živjeti u ovom paklu.“

„Evo skrenuo sam s teme. Dakle, pitala si me o slobodnom vremenu. Otkako sam invalid, cijeli moj život je slobodno vrijeme i živim ga koliko bolje mogu. Kako nisam u školi volio čitati nikakve knjige, sad sam ih počeo čitati i jako mi je drago zbog toga. Čak sam otkrio kako imam talenta za slikanje te sam napravio mnogo lijepih slika. Vrijeme najviše provodim sa svojom obitelji, a ponekad igram na balote sa prijateljima. Doživljavao sam mnoga nova iskustva, na primjer osjećaje nemoći i nesigurnosti, ali to je sasvim razumljivo jer se radilo o putu u nepoznato. Vjera je bila ta snaga i veliki poticaj koji mi je pomogao da prihvatom samoga sebe. Ostatak života ne želim provesti u samoći, bez obzira na sve, jer i ja sam čovjek sa svojim potrebama kao i ostali.“

Tako smo završili ovaj kratki intervj, a susjed mi je čak darovao jednu od svojih zaista lijepih slika. Moram priznati - doista ima talenta. Svaki čovjek treba prihvati život kakav mu je Bog dao! Ako se i suprotstavlja, samo će učiniti sebi na žao i povrijediti ljude oko sebe. Patnja je sastavni dio života, svatko će se prije ili kasnije suočiti s tom činjenicom.

Ana Grabovac IV. b



Mramor

Slomio Hercegovac ruku i dolazi kod liječnika na pregled.

Liječnik pregleda i snimi ruku pa kaže:
„Prijatelju moj, morat ćemo stavlјat gips.”
A Hercegovac će:
„Jesi ti lud, kakav gips, stavlјaj mramor!”

Pingvin

Šetali Fata i Mujo ulicom i naišli na pingvina.
Nisu znali što uraditi s njim pa su za savjet upitali policajca.

„Odvedite ga vi u zoološki vrt, tako je najbolje”, reče policajac.
Idućeg dana isti policajac šeta ulicom kad ugleda Muju i Fatu s pingvinom.
„Zar vam nisam rekao da ga odvedete u zoološki vrt?”
A Mujo će njemu: „Odveli smo ga mi i super smo se zabavili, a danas ga vodimo u kino i na večeru.”

Pivo za bolji izgled

Prigovarala žena mužu što troši previše novaca. Svaki Božji dan poslije posla ide s dečkima piti pivo. On joj pokaže račun za šminku od 500 kn i kaže da je to mnogo skuplji sport.

„Ali dragi, to ja zbog tebe, da ti izgledam bolje!”
„Ali draga, ja pijem pivo da ti izgledaš bolje...”

Loš vodič

Mujo bio turistički vodič u New Yorku.
Dobije on skupinu od trideset Kineza koje treba provesti kroz New York.
Vrati se on u agenciju s dvadeset Kineza. Pita ga šefica: „Mujo, pa gdje ti je ostalih deset Kineza?”
„Ma šefice, nemam pojma, neki su se izgubili, neke je pogazio auto i tako, eto, nema ih više....”
„Ma Mujo, ne može tako, imaš odgovornost i moraš ih sve vratiti. Neka ti ovo bude zadnja opomena.”

I tako Mujo nastavi raditi. Ponovno dobije skupinu Kineza i opet se vrati s manjkom ekipe.

„Mujo, zar opet? Ja nemam izbora, ja moram s tobom na sud, jer ovo nema više smisla...”

I dosude Muji smrtnu kaznu na električnoj stolici za sve ljude koje je izgubio prilikom vođenja kroz New York.

Prikopčaju oni Muju na stolicu i stisnu gumb za aktivaciju struje, ali....ništa se ne događa....

Ponovno stisnu gumb, i opet ništa... Nikako da struja prođe kroz Muju.

Koja je pouka ove priče?

Mujo je loš vodič!

Sljedeći ples

Upita Mujo Fatu: „Fato, jesи li slobodna slijedeći ples?”

„Jesam,” odgovori Fata.
„Možeš mi pridržati pivu?”

ALKOHOL I SIGURNOST U PROMETU

Upravljanje motornim vozilom složena je vještina. Zahtijeva od vozača cijelovito primanje informacija o stanju na prometnici, analizu i odgovarajuću reakciju vozača u skladu s naučenim vještinama, psihomotornim stanjem i važećim prometnim propisima.

Alkohol, kao psihokativna tvar, ima utjecaj na moždane funkcije, odnosno na mentalne procese koji su od presudne važnosti za sposobnost upravljanja vozilom. Veoma niska koncentracija alkohola u krvi djeluje na sposobnosti osobe koja upravlja motornim vozilom. Osobi pod utjecajem alkohola smanjuje se sposobnost nadzora nad svojim postupcima i automobilom. Vrlo često alkoholizirani vozači podcjenjuju opasnosti i precjenjuju vlastite sposobnosti i vještine. Zakonske odredbe propisuju da sudionici u prometu ne smiju konzumirati alkoholna pića, opojne droge ni lijekove na kojima je označeno da se ne smiju upotrebljavati prije i za vrijeme vožnje. U cilju zaštite svih sudionika u prometu od konzumenata alkohola, ovlaštene osobe (prometna policija) podvrgavaju neposredne sudionike nezgode ispitivanju pomoću odgovarajućih sredstava i aparata ili ih upućuju na stručni pregled da provjere imaju li alkohola u organizmu.

Vozač ne smije upravljati vozilom u prometu na cesti, nije mu dopušteno čak ni započeti upravljati vozilom ako je pod utjecajem alkohola.

Ivana Žaja III.d



TKO ĆE UČINITI PRVI KORAK?

Vremena se mijenjaju, ljudi i vrijednosti također, pa se mijenja i odnos muškaraca i žena, mladića i djevojaka. Samim time što se žene bore za svoju emancipaciju, jednaka prava i dohodak u kolektivnoj svijesti, a ne samo na papiru i u *sloru zakona*, jači spol gubi zanimanje da zaštiti slabiji, pomogne mu, ponaša se prema nježnjemu spolu na određeni način, kako ja to i dalje volim nazivati, džentlmenski. Primjećujem kako je, posebno među mlađom populacijom, sve manje momaka koji će pustiti djevojku da prva prođe, otvoriti joj vrata, pridržati kaput ili /ne daj Bože/ pomoći nositi nešto teško. Kako se često vozim vlakom i *teglim* teške kovčuge i putne torbe (nije da ja to ne mogu, jel'), uvijek mi teret bude težak pa samo *pikiram* gdje je koji pripadnik jačega spola koji bi mi potencijalno pomogao, ali oni svi sjede bez primisli o pomoći jadnoj djevojci čiji je *kufer* veći od nje. To je, kao što sam na početku naglasila, vjerojatno posljedica mišljenja kako će u očima drugih biti staromodni i izrugani u slučaju pokušaja takvog nečega. No, nisu dečki sami krivi za takvo ponašanje! Ono je posljedica činjenice da se mi djevojke volimo hvaliti kako sve možemo same, bez ičije pomoći, ne trebaju nam muškarci. Naravno, sve mi imamo takve faze, ali ipak - gdje su nestali pravi muškarci u punom smislu te riječi? I danas je pitanje tko će kome prvi prići: djevojka mladiću ili obrnuto. Različita su stajališta o tome kome *pripada* prvi korak. Od prada vremena muškarci su hranitelji i lovci, ali i lovci koji trebaju *uloviti* i ruku djevojke, oni biraju. U suvremenome svijetu momci će poslati poruku, reći nešto, predložiti izlazak, pitati

djevojku hoće li *hodati* s njim, što je, mislim, većini djevojaka razumljivo samo po sebi, a vjerujem kako i dečki znaju što se od njih očekuje. Ali sukladno s prvim dijelom teksta, u posljednje vrijeme se to sve



rjeđe događa, slabiji spol postaje onaj koji preuzima inicijativu. Naravno, još mnogi mladići drže kako je njihova *stvar* učiniti prvi korak i dragi mi je što ih još ima.

Njemu

Zatvori oči i nestani na trenutak...

Udahni zagušljivu sudbinu i unakazi lice.

Neka te brzi otkucaji vrate u stvarnost.

Sada me pogledaj i priznaj životu
Da je ljubav još samo u našoj
zjenici.

Nasmiješi se novim lažima i obećanjima.

Naljuti se novim osmijesima i varkama.

Poljubi me starim vrelim poljupcima...

Ana Grabovac IV.b

Neki kažu kako je svejedno tko će učiniti prvi korak, ali sigurna

sam da mnogim djevojkama nije svejedno jer poduzeti takvo nešto nije nimalo lako. Pretpostavljam kako neću biti jedina ako kažem da je pitati mladića hoće li na kavu i sl. nama pripadnicama slabijega spola jednostavno teško. Prijegu nego učinimo ikakav korak, stoput

se premišljamo, razmišljamo o svim mogućim varijantama i rezultatima, hoćemo li se poniziti, pogotovo u slučajevima kad nismo 100% sigurne što misli taj određeni Mr. Dečko. Bojimo se odbijanja, izrugivanja, širenja informacija koje štete našem ugledu */iliti* tračeval. Zapravo bi bilo tako jednostavno poslati poručicu u kojoj pitamo ima li Taj Netko vremena za jedan obični izlazak, ali opet je teško. Nemamo što izgubiti, ali dragi dečki, znajte da nama nije lako primiti *košaricu*. Premda je muškarac taj koji bi trebao doći do žene, i mi djevojke ponekad možemo biti inicijatori: šaljemo mu sms poruke, pričamo s njim riječima i tijelom, zafrkavamo se i sl., poduzimamo korake iz kojih bi on morao shvatiti kakva nam je nakanica te nadalje sam nešto poduzeti. Nekima od njih je znak koji djevojka daje olakšavajuća okolnost, drugi te znakove možda ne shvaćaju ozbiljno jer su i oni nesigurni, dok treći shvaćaju mig, ali opet ne poduzimaju ništa. Znam takve koji kažu: „Ok, pa ako joj se sviđam, neka nešto poduzme.“ Pitanje je: „Što poduzeti?“ Idealno bi bilo osjećati obostranost osjećaja i naklonosti, međusobno se približiti bez suvišnih riječi i kasnijih komentara. No, pripadnicama ženskoga spola kojima nije problem napraviti prvi korak, znaju što trebaju učiniti. I zato, djevojke, ako ste jedna od njih, samo naprijed jer nemate što izgubiti!

Maja Kakić IV.b

EXCURSION, WHAT A NICE DREAM!

My excursion... The best week of my life. The week of freedom, excitement and unlimited fun. The week I have expected for so many years. And finally, it is behind me. I am full with emotions and impressions.

I have met many new people and I have seen so many delightful places and things. This „adventure” was perfect and unrepeatable.

Day „D”, departure day was 2.

September at 9 o’ clock p.m. in front of school yard in Trogir. Some of us came there much earlier because we wanted to catch the best seats in a bus. The other shift, the electronicers , were accommodated with us in the same bus. We have immediately made friendships, but also some sympathies. Our tour plan started with sightseeing of Vienna which lasted almost the whole day. The most impressive thing was certainly the castle Schönbrunn, the very famous baroque residence. In the evening we came to Prague where we were accommodated in hotel „Rhea”. We stayed there for 4 days and during that time many things have happened - the good one, but also the bad one...

Prague is amazing town which can afford to tourist so many incredible things: ancient buildings like castle „Karlstein” - one of the most famous castles of Charles IV. from 12.th century, gothic cathedral of

St. Vid, treasury of Loretto, famous museums and so on. The most important and the most famous building in

word because of it’s magnificence. It has a special place in heart of the people who saw it only once.

Prague is not only an ancient town, but also a town which can offer everything to the visitors - including great fun. We have visited famous disco club „Karlovy Lazny”, but the most impressive place where

we spent a really good time was Križík’s fountain - play of music, lights and water.

In the end of our tour we went to Budapest where we stayed for two days.

We went on fascinating panoramic night sightseeing of the town and the day after we had dinner in one of the famous national restaurants with Čarda - famous music and folclor.

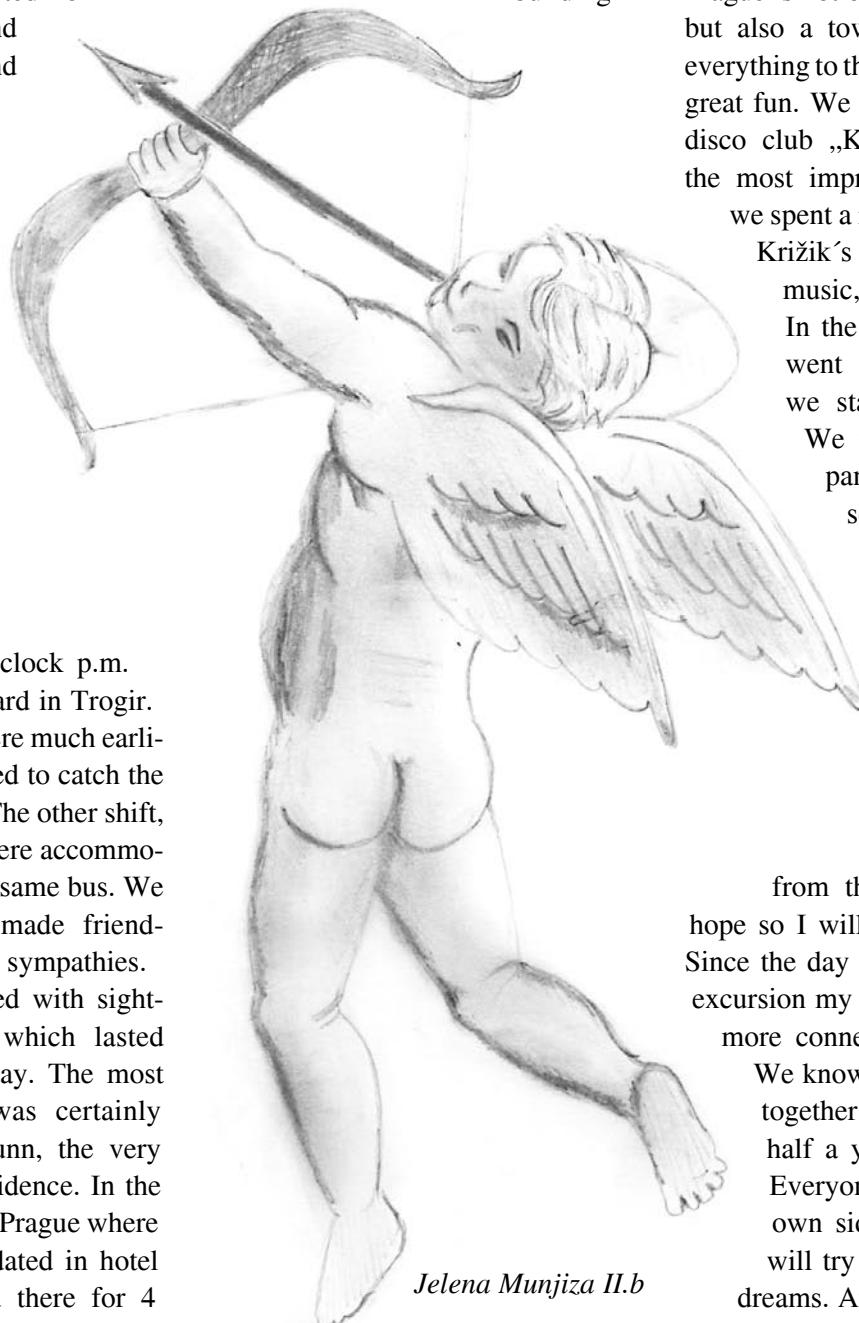
I have many special memories from this excursion and I hope so I will never forget them. Since the day we came back from excursion my classmates and I are more connected to each other.

We know this is our last year together and for less than half a year it will be over. Everyone will go on their own sides of life and they will try to realize their own dreams. And so do I!

Barbara Džanko IV.b

Prague

which every tourist must visit is certainly the Charles’s Bridge. This is a monument of incredible architectural style, it hides so many secrets and every day it left so many people without a



Jelena Munjiza II.b



O TANNENBAUM**CHANSON**

*O Tannenbaum, o Tannenbaum,
wie treu sind deine Blätter!
Du grüss nicht nur zur Sommerzeit,
nein auch im Winter, wenn es
schneit, o Tannenbaum,
o Tannenbaum,
wie treu sind deine Blätter!*

*O Tannenbaum, o Tannenbaum,
du kannst mir sehr gefallen!
Wie oft hat nicht zur Weihnachtzeit
ein Baum von dir mich doch erfreut!
O Tannenbaum, o Tannenbaum,
du kannst mir sehr gefallen!*

*O Tannenbaum, o Tannenbaum,
dein Kleid will mich was lehren!
Die Hoffnung und Beständigkeit
gibt Trost und Kraft zur aller Zeit!
O Tannenbaum, o Tannenbaum,
dein Kleid will mich was lehren!*

HO CAPITO CHE TI AMO

*Ho capito che ti amo quando ho
visto che bastava un tuo ritardo
per sentir svanire in me l'indifferenza,
per temere che tu non venissi
più*

*Ho capito che ti amo quando ho
visto che bastava una tua frase
per far sì che una sera come
un'altra cominciasse per incanto
ad illuminarsi*

*E pensare che poco tempo prima
parlando con qualcuno*

*Mi ero messo a dire che oramai
non sarei più tornata a credere
all'amore, a illudermi a sognare*

*Ed ecco che poi ho capito che ti
amo e già era troppo tardi per tor-
nare*

*Per un po' ho cercato in me l'in-
differenza, poi mi sono lasciata
andare nell'amore...*

*Quel jour sommes-nous
Nous sommes tous les jours
Mon amie
Nous sommes toute la vie
Mon amour
Nous nous aimons et nous vivons
Nous vivons et nous aimons
Et nous ne savons pas ce que
c'est que la vie
Et nous ne savons pas ce que
c'est que le jour
Et nous ne savons pas ce que
c'est que l'amour.*

Jacques Prévert

Daniela Vladić IV.a

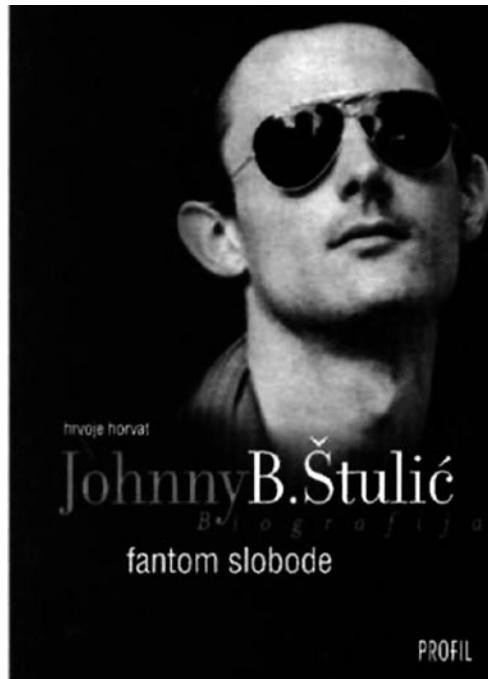


BRANIMIR JOHNNY ŠTULIĆ

Rođen je 11. travnja 1953. u Skoplju, gradu u kojem je službovao njegov otac, vojna osoba u JNA / što je prouzrokovalo česte premještaje diljem Jugoslavije/. Nakon pet godina obitelj se najprije seli u Jastrebarsko (tridesetak kilometara jugozapadno od Zagreba), a nešto kasnije u Zagreb. Studirajući na Filozofskom fakultetu u Zagrebu Štulić se afirmira, počinje pjevati vlastite i tuđe pjesme – svirajući i prateći se na akustičnoj gitari, a potom osniva prvu grupu nazvavši je *Balkan Sevdah Bend*. Sastavljena od danas nepoznatih svirača akustičnih instrumenata i jednako nepoznate pjevačice, svirali su sve što je glazbeno moguće smjestiti između sevdalinki i Beatlesa, uključivši i Štulićeve pjesme koje će autor kasnije obraditi na potpuno drukčiji način. U siječnju 1977. godine, inspiriran stihom iz sevdalinke *Kraj tanahna šadrvana* nastale po prepjevu pjesme *Der Asra* Heinricha Heinea, Štulić mijenja ime grupe u **Azra**. Izrazito konfliktan karakter utemeljitelja uzrokuje vrlo česte promjene postave - članovi **Azre** između ostalih su bili Jura Stublić, Marin Pelajić i Mladen Juričić, prije nego što su se odvojili i osnovali popularnu grupu *Film*.

Jedna od najosebujnijih i najkarakrmatičnijih zvijezda rocka na tadašnjim prostorima, oslanjao se na tzv. etnonaslijeđe kakvim se kasnije koriste mnoge rock grupe. Štulić iznenada odlazi u *Parni valjak*, no taj je nemoguć prelazak potrajan tek dva tjedna. Upoznao je potom bubenjara *Haustora Borisa Leinera* i neuspješno tragačući za basistom, snimio u legendarnom studiju Janka Mlinarića Troolyja prvi singl s pjesmama *Balkan* i *A šta da radim*. Uz Leinera na bubenjivima, bas je svirao Zlatko Mikšić - Fuma iz Parnog valjka, a producent je bio Husein Hasanević koji je odsvirao i solo gitaru.

Balkan, pjesma krcata utjecajem sevdaha, napisana je još 1974. godine, no originalni će se tekst transformirati pod utjecajem punka i *novog vala*. Prvi koncert **Pankrta** u Zagrebu motivirat će posve oduševljenog Štulića da ošiša dugu kosu i obrije bradu te pjeva o promjeni stila u novoj verziji *Balkana* (*Brijem bradu, brkove da ličim na Pankrte*).



Trio je konačno formiran kada se Štulić i Leineru pridružuje basist **Mišo Hrnjak**. Uvjeti za snimanje prvog albuma nisu bili najbolji tijekom proljeća 1980. godine; Mlinarićev je studio bio zauzet, a Hasanević, koji je odlično producirao prvi singl, nalazio se na turneji s Parnim valjkom. Nestrpljivi Štulić ipak odlazi u studio *Jadran filma* i odabire za producenta zagrebačkog rock dinosaurusa Dragu Mlinarca. Konačan rezultat bio je svjetlosnim godinama daleko od Štulićevih očekivanja, no publika nije nimalo marila za očite producentske promašaje. Posjetitelji brojnih Azrinih koncerata konačno su dobili vinilni zapis već dobro znanih pjesama, a mutan zvuk gitara i bolan Štulićev

glas u brilljantnim tekstovima strahovitom brzinom su regrutirali vojsku novih *fanova*.

Sljedeći ulazak u studio 1980. godine **Azra** završava singlom *Lijepe žene prolaze kroz grad*. Hasanević je opet svirao solo gitaru i bio producent, a B stranu okupirao je neobičan instrumental Suzy F.– tri verzije teksta na kraju su odbačene jer su prema Štulićevom mišljenju zvučale kao da pjeva Aco Stojković s leptir mašnom u ljetnom vrtu 1938. Singl je nudio dvostruki album **Sunčana strana ulice** kojega će, kao i sve sljedeće ploče, producirati Štulić. Neusporedivo boljeg zvuka od debitantske ploče, sjajnim će amalgamom ljubavnih pjesama, žestokih kratkih priča s gradskih ulica te izrazito angažiranih poruka pretvoriti Azru u uvjerljivo najznačajniju jugoslavensku rock and roll atrakciju tog doba, a Štulića potvrditi kao neformalnog, ali silno utjecajnog glasnogovornika urbane mladeži. Na albumu, inače ojačanom izvrsnim puhačima, prije svega saksofonistom Miroslavom Sedakom - Beničićem, našao se kao kuriozitet i tekst kojeg nije potpisao Štulić - *Pit i to je Amerika*, pjesma Mile Rupčića napisana za istoimenu monodramu. Nakon jugoslavenske turneje što je potrajala do kasne jeseni 1981. godine, **Azra** u zagrebačkom klubu *Kulušić* svira sedam uzastopnih i rasprodanih koncerata, a snima trostruki živi album **Ravno do dna**. Ne zaboravljujući frustrirajuću Mlinarićevu produkciju, Štulić na ovom albumu iznova objavljuje sve pjesme s prve te najuspješnije pjesme s druge ploče, dodajući mnoštvo još nesnimljenih pjesama, no vrlo dobro poznatih svim posjetiteljima Azrinih koncerata.

Perfekcionistički uvježban bend, euforično raspoložena publika i



izvrsna dvorana razlog su zašto je **Ravno do dna** postao najuzbudljiviji dokument cjelokupnoga zagrebačkog novog vala i album bez kojeg je nemoguće razumjeti značenje Azre 1980-ih godina.



Novi studijski album **Filigranski pločnici** izaći će nekoliko mjeseci nakon objave *Ravno do dna* i ubrzo postati najtiražniji Azrin album. Slično prethodnoj studijskoj ploči ispunjen je nježnim ljubavnim pjesmama, ukrašenim prekrasnim zvukom saksofona Sedmaka Benčića te oštrim, ponekad gnjevnim, političkim komentarima. *Tko to tamo pjeva* posvećena je Josipu Brozu. *Gorki okus* inspiriralo je uhićenje pjesnika Gojka Đoge i zabrana njegove zbirke pjesama *Vunena vremena*, dok je 68 ironična posveta propalim ljevičarima. Našlo se mesta i za „sprdanje“ s Jurom Stublićem, nekadašnjim pjevačem Azre. Primjetno je međutim kako je ranija beskompromisna otvorenost na **Filigranskim pločnicima** ponekad zamijenjena hermetičnjim stihovima. Još jedan ulazak u studio donosi izvrstan singl s pjesmama *E, pa što, Sloboda* i *Gluperde lutaju daleko* te označava završetak najuspješnijeg Azrinog razdoblja i kraj djelovanja grupe u originalnoj postavi. Mišo Hrnjak napušta grupu i glazbu, Boris Leiner odlazi u JNA, a Štulić u siječnju 1983. godine, uz pomoć Paola Sfeccijana bubenjevima, snima album **Kad fazani lete**. Promjena stila ovdje je već posve vidljiva – teška grmljavina gitare podloga je često posve nadrealnim slikama unutrašnjega Štulićevoga svijeta. Sličan je pristup zadržan i na slje-

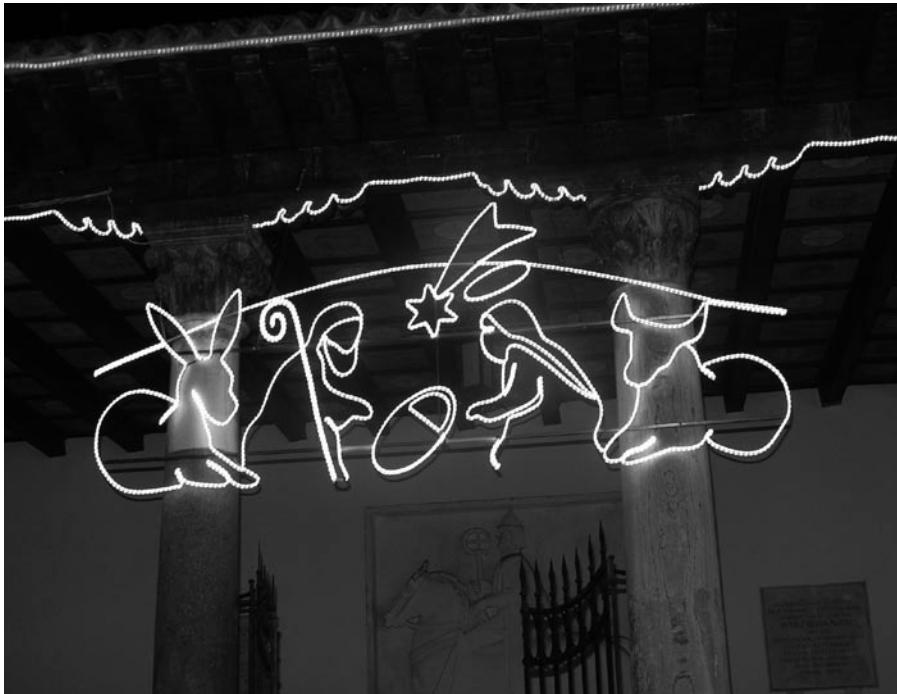
dećoj ploči **Krivo srastanje**, objavljenoj 1984. godine, uz sudjelovanje povratnika iz JNA Borisa Leinera. Iako će je kritika pokopati, a površna publika uglavnom neće shvatiti, album će strpljive slušatelje nagraditi s nekoliko izvrsnih pjesama koje s lakoćom mogu biti uvrštene u vrhunac Štulićeva opusa. Naslovna će pjesma proročki predvidjeti raspad Jugoslavije, *No comment* predstaviti Azru u čistom punk zdanju, klaustrofobični *Flash* uključiti vjerojatno najljepši Štulićev refren, a *Klinček stoji pod oblokom* biti prva i ujedno daleko najuspješnija Štulićeva obrada narodnih motiva. Štulić potom seli u Nizozemsku i 1986. godine trostrukim albumom *It Ain't Like In The Movies At All* prepjevava svoje pjesme na engleski jezik i neuspješno pokušava proboj na inozemno tržište. Album **Između krajnosti** snima godinu dana kasnije u Zagrebu s Leinerom, Juricom Pađenom na gitari i basistom Stephenom Kippom kojeg je doveo iz Nizozemske. Dosadne obrade narodnih pjesama, loš prepjev Stonesa i nešto nezanimljivih novih radova nikako nisu bile dovoljne za pozitivnu ocjenu ploči koja će ostati upamćena tek po *Bed roku*, staroj pjesmi iz prvih dana Azre, te solidnoj *Vaše veličanstvo*. Tijekom 1987. godine Azra u istom sastavu odlazi na jugoslavensku turneju, a potom u zagrebačkom Domu sportova snima četverostruki živi album **Zadovoljština** s pedeset pjesama. Blijeda sjena albuma *Ravno do dna*, **Zadovoljština** je sastavljena od rutinski odsviranih pjesma iz najboljih dana Azre te nezanimljivih obrada gomile rock klasika. Nakon Zadovoljštine Boris Leiner konačno napušta grupu, a Štulić započinje samostalnu karijeru koja će započeti **Balkanskom rapsodijom** 1989. godine. Album je prototip onog što će kasnije, uz rijetke izuzetke, postati konačnim oblikom Štulićeve solo karijere: loše obrade narodnih pjesama, besmislene nove pjesme čije snimanje ne može opravdati ni ogromni Štulićev ego te

povremeni indijanski engleski koji teško može izazvati išta do podsmijeha. Tek će poneki stih asocirati na vještinu nekad velikog pjesnika. Drugi album nazvan **Balegori ne vjeruju sreći** nešto je uspješniji. Snimljen 1990. godine sa **Sevdah Shuttle Bandom** kojeg su činili Jurica Pađen, Tomislav Šojat i Branko Knežević, donijet će *Usne vrele Višnje*, dobru obradu tradicionalne *Lilly Of The West*, zatim *Leute moj* Tome Bebića te dva odlična originala - *Voljela me nije nijedna* i *Meni se dušo od tebe ne rastaje*. Nasljednik je nazvan **Sevdah za Paulu Horvat** i objavljen tek 1995. godine, iako je sniman nekoliko godina ranije. Poput **Balkanske rapsodije** ne zaslužuje poseban osvrt, a gotovo jednak status pripada **Analima** gdje se doduše našla pristojna obrada pjesme *Galebe moj Zdenka Runjića*. Štulić je 1997. godine pod imenom **Azre** objavio vrlo slab dvostruki album **Blase**, svoj posljednji studijski rad, najavljujući njime konačan završetak karijere.

Danas sa suprugom Josefine živi u nizozemskom gradiću Houten pokraj Utrecht-a. Nakon godina odbijanja bilo kakvog kontakta s javnošću, a uslijed podgrijavanja novovalnih čežnji za reinkarnacijom Azre - Štulić u siječnju 2005. godine prvi put pristaje pustiti u svoj dom novinare jednog hrvatskog tjednika koji iskorištavaju ovu gestu i objavljaju neautorizirani „intervju“ i gaze obećanje o neobjavljanju potajno uslikanih fotografija. Čeznutljivo iščekivan „povratak“ najvećeg hrvatskog pjesnika među glazbenicima na ovim prostorima, uvijek nova, a i ona stara publika, morat će i dalje kratiti brojnim „pozdravima Azri“ ispodprosječnim koncertima - svojevrsnom trošenju tude slave od strane bivših članova benda i dalje se nadati, poučena iskustvom jednog drugog velikog jugoslavenskog benda koji je u lipnju 2005. održao tri koncerta u Sarajevu, Zagrebu i Beogradu.

Maja Kakić IV.b





Kinez krenuo pješice na put oko svijeta

20-godišnji Kinez Chan Gunfu krenuo je u ponедјeljak na put oko svijeta. Ovaj pothvat razlikuje se od dosadašnjih jer je Chan na put krenuo pješice i planira se vratiti u svoju zemlju za 10 godina. Dakle, njegov put oko svijeta neće trajati 365, već 3 650 dana. „Moj san iz djetinjstva je da obidem svijet pješice. Zbog toga od danas pa do 30. rođendana želim putovati kroz različite zemlje i upoznati različite običaje”, izjavio je Chan Gunfu koji svakodnevno na leđima nosi 25 kilograma opreme, danju putuje, a noću spava u šatoru.

Ukrali mu zlatni zub iz usta
Muškarac iz Floride tvrdi da mu je netko, dok je spavao, iz usta ukrao zlatni zub. Bryan Osteen nazvao je policiju kako bi prijavio krađu. Rekao je policajcima da je netko provalio u njegovu sobu i ukrao mu zub vrijedan oko 40 funti. Nije se probudio jer čvrsto spava!

Božićno drvce staro 120 godina
Obitelj iz Wiltshirea koristi isto božićno drvce već 120 godina. Drvce, čija je vlasnica 84-godi-

šnja Janet Parker nalazi se i u Guinessovoj knjizi rekorda. Ona ga je dobila od ujaka Loua 1940. godine, a on ga je kupio 1886. i tada ga platio 2.5 penija.

Pas na zatezanju bora

Na psu je izvršena operacija zatezanja bora vrijedna 1000 funti. Pas shar-pej, po imenu Shankly, imao je bore preko cijelog lica i od njih nije ništa video. Sadašnji vlasnici pronašli su ga kako luta po ulici sav izgubljen te su ga odveli na operaciju veterinaru Shaunu Oppermanu. Obitelj koja ga je našla na ulici i platila mu operaciju, odlučila ga je zadržati.

U vrećici uz hamburger našao i 15.000 eura

Belgijac koji je naručio hamburger u McDonald's-u nemalo se iznenadio kada je u vrećici uz hamburger našao i 15.000 eura. 23-godišnji Marco Parra-Martinez izjavio je kako je nekoliko trenutka razmišljao hoće li vratiti novac. „Odlučio sam ga vratiti, roditelji su me uvijek učili da budem pošten.“ Novac je vratio u McDonald's gdje su mu obećali nagradu.

MUDRE IZREKE

Kad pripadam tebi, tad konačno potpuno pripadam i samome sebi.

Nije se teško zaljubiti, nego je to teško reći.

Od svih istina najdublje su i najtrajnije istine srca.

Ljubav je staklo koje se lomi ako ga čovjek primi suviše nesigurno ili suviše čvrsto.

Ljubav, vjernost, vjera i pravda otišli su na spavanje; kada se probude na svijetu će sve biti bolje.

Izvor naše sreće je u subjektivnim osobinama: plemenitom karakteru, poduzetnom duhu, sretnom temperamentu, vedrom umu i zdravom tijelu.

Čudno je to kako je malo potrebno da budemo sretni, a još je čudnije kako nam baš to malo nedostaje.

Budite kao baklja na nebu zračeći ljubav i svjetlost.

Zamislite tisuću takvih baklji na nebu, poput sjajnih zvijezda u dalekim galaksijama koje možete vidjeti za vedre noći.

Vi imate u sebi istu snagu da zračite ljubav i svjetlo i trebali biste sjajiti poput zvijezde, od trenutka kada se probudite ujutro pa do trenutka kad idete spavati.

*Pripremila:
Maja Kakić IV.b*



PREVENCIJOM I EDUKACIJOM ČUVAMO MLADOST

U ponedjeljak, 4. prosinca 2006. u kinodvorani *Domobran* u Trogiru prikazana su dva dokumentarna filma o opojnim drogama. Prvi film se zove **Zadnja luka Amsterdam**, a drugi **Sljedeća stanica Maresa**. Ovaj preventivno-edukativni film je istinita životna priča, a finansijski su ga poduprli: Ured pro-

bivšem ovisniku koji je u prvom filmu opisan kakav je bio i izgledao prije odlaska u komunu u Zagreb, a drugi ga dio filma prikazuje četiri godine poslije rehabilitacije, dakle kao potpuno novog, duhovno i fizički obnovljenog čovjeka. Film pokazuje kako je moguće i pod najgorim mogućim utjecajima droge oslo-

kojega se svatko može osloniti, koji je na *svojim nogama* i ima u potpunosti novi pogled na život, napokon je svoj jer je pronašao smisao života, odgovornost, svoje mjesto u toj zajednici u Maresi gdje se odlučio i vratiti.

Opojna pošast današnjice

Film je prikazivan na raznim televizijskim postajama.. Na današnjem globalnom tržišu sve je na dohvatu i nema više mjesta gdje se može sakriti i biti siguran od ove pošasti, a ljudi od zlouporabe droga okreću glavu i ne žele se s time suočiti dok ne bukne problem u vlastitom domu.

Ovaj film pokazuje kako se o problemu droge među mladima treba otvoreno razgovarati, jer zlo je kao i životinja – ono se boji svjetla i u mraku je moćnije. Roditelji obično zadnji doznaju da im se dijete drogira, a razlozi su obično u obiteljskoj strukturi koja je poremećena. To je problem čitavoga društva i svatko je pozvan djelovati na svoj način kako bi se prostor djelovanja takvih sila smanjio. U protivnom, ako se problem *gurne pod tepih*, on buja kao tumor, dok projekcija i razgovor provjetravaju taj prostor i taj strah. „Jedan pametni pristup sviju može djelovati preventivno, a ako se zlo već dogodilo, može se djelovati i umanjiti ga“, kaže scenarist i redatelj Ante Kuštare.

Anđela Civadelić IV.b



tiv bolesti ovisnosti grada Splita zatim Ured za suzbijanje zlouporabe droge Vlade Republike Hrvatske, Hrvatski zavod za materinstvo, obitelj i mladež, kao i Grad Trogir.

Skok iz smrti u život

To je prvi film takve vrste u hrvatskoj kinematografiji. Glavni lik u njemu zove se Antiša. Riječ je o priči u dva dijela o jednom

boditi se toga zla i okova i prijeći iz smrti u slobodu i život.

Ovaj se mladić, nakon dvije godine boravka u komuni u Zagrebu i godinu i pol u Maresi pokraj Barcelone u Španjolskoj, uspio ponovno roditi. Bio je ovisnik o heroinu i svim drugim opojnim drogama, nije imao niti 50 kg, visok 1.90 m, bio je jednom nogom u grobu, nije ni u što vjerovao, a sada je postao čovjek na



Odgajne faze

U vjeronaučnoj dvorani župe Sv. Lovre jedanput mjesečno održavaju se susreti za roditelje te u drugom terminu susreti za srednjoškolce i studente. U prepunoj dvorani stolne crkve don Tomislav Ćubelić održao

ravanja potomstva. Ključ odgoja dat je u ruke roditeljima i ne smiju ga povjeriti nikome. Dobro odgojiti dijete je najviše što čovjek može postići u svome životu.

Ma o čemu se radilo, roditelj treba uvijek smireno i nepokolebljivo

nisu važni ocu ili majci. Potrebno je djetetu i mlađoj osobi dati primjerenu informaciju jer u protivnom, ono će *pokupiti* informacije na ulici u iskrivljenom obliku i usmjeriti se u pogrešnom smjeru.

Brak može uspjeti

Ovaj susret za mlade u vjeronaučnoj dvorani župe Sv. Lovre predvodio je don Tomislav Ćubelić održavši im predavanje na temu ***Brak može uspjeti*** 16. studenog 2006.godine

Srednjoškolci i studenti nisu premladi za razmišljanje o braku. Kako za školovanje i pripremu za određeno zanimanje treba dugi niz godina, tako je potrebna i priprema za brak, jer to se tiče biti života mladih ljudi s kojom oni nose svoju sreću ili propast. Kad je riječ o sreći, svatko će sreću definirati prema uspjehu svog braka zato što je on vrhunac ljudske ljubavi. Budući da sreća znači susresti nekoga, susresti osobu, onaj mladi čovjek kojem *ne podje za rukom* pronaći pravu osobu, bit će nesretan čovjek.

Brak je nukleus na kojem počiva obitelj, a time i čitavo društvo pa je i te kako važno zauzeti prema njemu ispravni životni stav. Možemo reći kako je danas „moderno“ razvesti se, ali ipak je razvod tragedija onima kojima se dogodi. Samim stupanjem u brak nije *sve gotovo*, već je to tek početak. Ljubav je stanje koje treba trajati cijeli život, a oko svojih osjećaja se partneri trebaju truditi dajući sebe i gledajući sreću drugoga, a ne samo očekujući primanja. Neki madi misle kako je ljubav samo hedonizam, a veoma je opasno odvajati intimni život od osobe, jer će nakon faze zaljubljenosti nastupiti razočaranje.

Tko želi sklopiti brak, dobro će napraviti samome sebi ako temeljito razmisli o vlastitim sposobnostima i o vlastitim sklonostima - što znači imati o sebi realnu sliku. Voljeti



je roditeljima predavanje na temu ***Odgajne faze djece i mlađih*** 22. listopada u 17 sati i iznio temeljne odrednice odgoja.

Dobar odgoj se gradi na uvažavanju i povjerenju. Odgojiti dijete zapravo znači osposobiti ga za život, a za svaki uzrast podrazumijeva drukčiji pristup. Samim rođenjem dijete ulazi u proces očovječenja, postajanja čovjekom što traje duže razdoblje, a ovo je vrijeme intenzivno u odgojnog procesu. U tome nitko ne može nadomjestiti roditelje, niti djed i baka, niti vrtić, škola, mediji... Zato nitko nije odgovoran za odgoj djeteta koliko sami roditelji. Mogu oni prebacivati krivicu na bilo koga, plaćati TV pretplatu i optuživati medije kao *trovače* umova djece, ali na njima je odgovornost odgoja i pozitivnog usmje-

nastupiti pred djetetom iznoseći mu prave vrijednosti i pokazujući ih vlastitim primjerom. Otac i majka **moraju** imati onoliko vremena koliko djetetu treba. Veoma je poražavajuće i ponižavajuće za mlado ljudsko biće uspoređivanje s drugom djecom, jer svatko je posebna osoba. Ne smije se neprestano govoriti koje su djetetove negativnosti, već treba male i još nemoćne pohvaliti, uočiti i naglašavati njihove sposobnosti koje će ujedno nadvladati djetetove slabosti. *Vikom* se ne postiže ništa, a roditelj njome pokazuje vlastitu slabost, nemoć i nesposobnost. Zato s djetetom treba komunicirati uvijek na miran način, ostaviti sve poslove i nikad ne razgovarati kao da nemamo vremena jer će dijete misliti kako njegov problem i ono samo



znači najprije prihvati sebe kakav jesi, a u fenomenu ljubavi uvijek je bît na onom drugom. U brak stupaju izgrađene osobe za koje je poželjno pronaći osobu primjerenu sebi, odnos temeljiti isključivo na ljubavi, a nitko nema pravo dominirati nad drugim. Onaj koji voli treba znati otkriti svoju ljubav, a njegov ga suputnik u životu treba znati slušati. Primjerene teme razgovora nisu filmovi, politika i drugo, već treba razgovarati o sebi: o svom poslu, o svojim osjećajima, planovima, željama, uspjehu, o svom porazu... U ljubavi treba razgovarati i o različitostima, ali je poželjna podudarnost u bitnim točkama: podrijetlo, godine, vjera, svjetonazor, status.

Ljubav nije materijalnog karaktera i nema ništa zajedničkog s tržištem i ekonomijom, premda su ljudi danas ljubav sveli upravo na materijalno. Bolno je kada se mladi čovjek boji prevare stupajući u proces istinske ljubavi jer vidi kako svaki dan netko nekoga vara. Ako ikad u životu dođete u „sudar“ u doživljaju ljubavi, strahovito je važno stati i duboko promisliti, ne vraćati se natrag, već samo gledati naprijed, a iskrena ljubav uvijek traži novi put i izlaz iz nezavidsne situacije. Onaj tko pravilno prosudi i pronađe pravu osobu te okruni svoju ljubav brakom, taj svojom ljubavlju može nositi sve patnje ovoga svijeta. Ljubav je uvijek vezana uz osobu, a sve drugo je manje važno.

Trojanski konj u našim domovima

Gospodin Ivica Ursić iz Splia održao je 23. studenog 2006. predavanje za roditelje na temu *Obitelj i mediji* u vjerouačnoj dvorani župe Sv. Lovre. On je ujedno obiteljski čovjek i radi na Radio Splitu gdje vodi svake nedjelje od 11 do 14 sati rado slušanu emisiju *Nikad nedjeljom*.



Homer je prije gotovo tri tisuće godina u svojoj Ilijadi lijepo opisao trojanskog konja. Mi također u svoje domove nenasilno uvodimo trojanske konje. Današnje vrijeme nije skljono obitelji, a dobro mu u tu svrhu služe i mediji. Tako se trojanski konj smjestio gotovo u svakoj sobi naših domova i iz njih polako curi smrt. Zlo danas dominira u svim vijestima. Ne treba pred stvarnosti zatvarati oči, ali mi u medijima nemamo protutežu, jer ako kažemo što je zlo i što se dogodilo loše, onda treba kazati i što je dobro. „Interes, novac, profit, potrošački duh... su manje-više sve one odlike koje karakteriziraju današnje vrijeme. Do prije deset godina *Big brother* je bio nezamisliv na našim prostorima, a pomalo do nas dopire ta kultura koju smo mi žđali i na kraju ćemo se napiti na izvoru koji je dobro zamućen, jer mediji zagovaraju filozofiju zabave do smrti“, ističe gospodin Ursić. U obitelji želimo biti svi na okupu, imati hrid koja će nam u svim životnim olujama biti sigurna luka, mjesto gdje ćemo podijeliti veselje i radost. Današnji mediji žele od te obitelji načiniti skupinu individualaca u kojoj svatko vodi *svoj život*. Sad je samo pitanje kako uvući trojanskog konja među te zadnje bastione, među ostatke kršćanske obitelji? „Lukavstvom i nitko nas

neće ni na što tjerati. Mediji nas uče životu bez truda. Danas je najvažnije ići u kuću *Big brothera* i dobiti milijun kuna, a čemu onda škola kad ima mnogo lakših načina zarade. Ljudi su u dubini svog bića nemirni i prestrašeni te traže astrološke savjete čak i preko televizije i telefona i to im je zadnja instanca za rješavanje problema. U središtu naše pozornosti nalaze se: televizijski program, VHF linija, DVD i Internet, dok je televizija ipak na prvome mjestu i tretiramo ju kao člana obitelji.“

„Sve je ovo zapravo borba za čovječju dušu, jer ona je sve što imamo i po njoj ćemo se spasiti. Utjecaj medija je nevjerojatno suptilan i to je njegova najveća kvaliteta. Naša podsvijest reagira na reklame, filmove i serije te mi svjesno i polako mijenjamamo svoje stavove. Komunikacija je u obitelji oslabila jer su u komunikacijske kanale ušle smetnje, ušli su mediji i mi komuniciramo više s medijima, nego s ukućanima. Nemojmo osuđivati tehnologiju, jer naći ćemo mi na Internetu lijepih i korisnih informacija, kao i u drugim medijima. Nećemo mi ići doma razbiti televizor, već on nama treba služiti, a ne mi njemu - u tomu i jest bit cijele ove priče.“

Urednica



NOVOGODIŠNJI TULUM - ŠTO OBUCI

Već je prosinac i sve pripadnice ljepšega spola pomalo doživljavaju blage slomove živaca kad pomisle da je za nekoliko dana „najsvečnija“, „najluđa“ i „najljepša“ noć u godini. Što odjenuti te jedinstvene noći? To je pitanje: biti ili ne biti! Postavi ga barem jednom svaka djevojka: bila ona *trendseterica*, školarka, obična djevojka ili pak ne prati modne trendove *lantitrendderica*.

Pitam se samo tko li je smislio proslavu NOVE GODINE? Zar ne bi trebalo cijele godine sebe njegovati i lijepo odijevati, voljeti bližnje, iskazivati im ljubav, darivati sitnice, a isto tako počastiti sebe koječime! Naravno, nama je luda svaka noć kad izlazimo vani, pomno odbiremo odjeću, cipele/čizme, nakit, ukrasne detalje, kada se gotovo cijelodnevno sređujemo za noćni izlazak, uživamo, slavimo...



Ali, Nova godina je samo jedanput u godini! I u tome i jest i radost i muka.

Životni je tempo danas toliko brz te je sve unaprijed osmisljeno, isplanirano pa tako i Silvestrovo! Novogodišnja noć! E, pa dobro, kad je svi toliko ozbiljno shvaćaju i ja sam se odlučila ozbiljno posvetiti problemu – kako izgledati lijepo i posebno.

Valja početi od temelja. Donje rublje – crveno, naravno! To je nešto što se već pretvorilo u tradiciju pa ne želim odstupati od tog sretnog detalja. Svi smo mi pomalo praznovjerni i vjerujemo kako će nam upravo crveno rublje donijeti ljubavnu sreću u dolazećoj godini! A što dalje? Sada tek nastaju ozbiljni problemi - haljine, suknje, hlače, čizme, šljokice, mnoštvo boja, tekstura - toliko toga, kako između svega toga pronaći nešto idealno!? Moja je preporuka - ostanite svoji, ne odstupajte od svoga imidža! Priuštite sebi nešto posebno, ali tome pristupite promišljeno jer ćete vjerojatno potrošiti mnogo novca, a nikad nije dobro novac „baciti u vjetar“ samo zbog jedne večeri. Kupite nešto što ćete kasnije moći kombinirati i nositi još neko vrijeme! Slušajte sebe, svoje tijelo, nemojte slijepo pratiti trendove već stvorite svoj jedinstveni ‘Novogodišnji look’.

Dakle predlažem:

1. MALA CRNA HALJINA - nezaobilazni odjevni predmet s kojim nikada ne možete pogriješiti. Postoji toliko krojeva, stilova, materijala pa ćete zasigurno pronaći nešto za sebe! *Savjet - mala crna haljina je glamurozna sama po sebi tako da ne morate pretjerivati s modnim dodacima. No, najbolje izgleda uz čizme takvog kroja u kojima će vaše noge doći do izražaja!

2. ŠLJOKICE - godinama nezamjenjiv ukras svih novogodišnjih proslava! Šljokice možete nositi na odjeći, po tijelu, kosi ili možete imati *make up* sa šljokicama što više nije *in.* *Savjet - ako ste obukli odjevni predmet prepun šljokica, koristite



jednostavniji *make up* i frizuru, pretjerivanje nas u ovome slučaju lako može dovesti do kiča.

3. CRVENO - boja strasti, veselja, ljubavi - dakle svega što slavimo te noći. Uz crveno donje rublje možete obući crvenu haljinu, košulju, topić, korzet ili pak samo neki crveni detalj: ogrlicu, ružu, perle...

4. HLAČE - zašto ne? Ako ne volite suknje, možete obući neke *fora* traperice i uz njih kombinirati toliko toga maštovitog: slatki topić, tuniku, sako... *Savjet - u ovome se slučaju možete opustiti s modnim dodacima - ukrasite se perlama, ogrlicom, zanimljivim remenom, naušnicama, napravite ludu frizuru i slično!

5. OSTANITE SVOJI - ako ste među hrabrijima ili imate izgrađen smisao za detalje i oblike, dovoljno je obući nešto u čemu ćete se osjećati ugodno i lijepo! Nakon svega, mi smo ti koji stvaramo stil i ako imamo imalo smisla za lijepo, možemo stvoriti jedinstvenu novogodišnju kombinaciju od već stare, iznošene odjeće i takvim *lookom* zasjeniti mnoge skupocjene toalte... Na vama je što odabrat!

Nikolina Plejić II.a

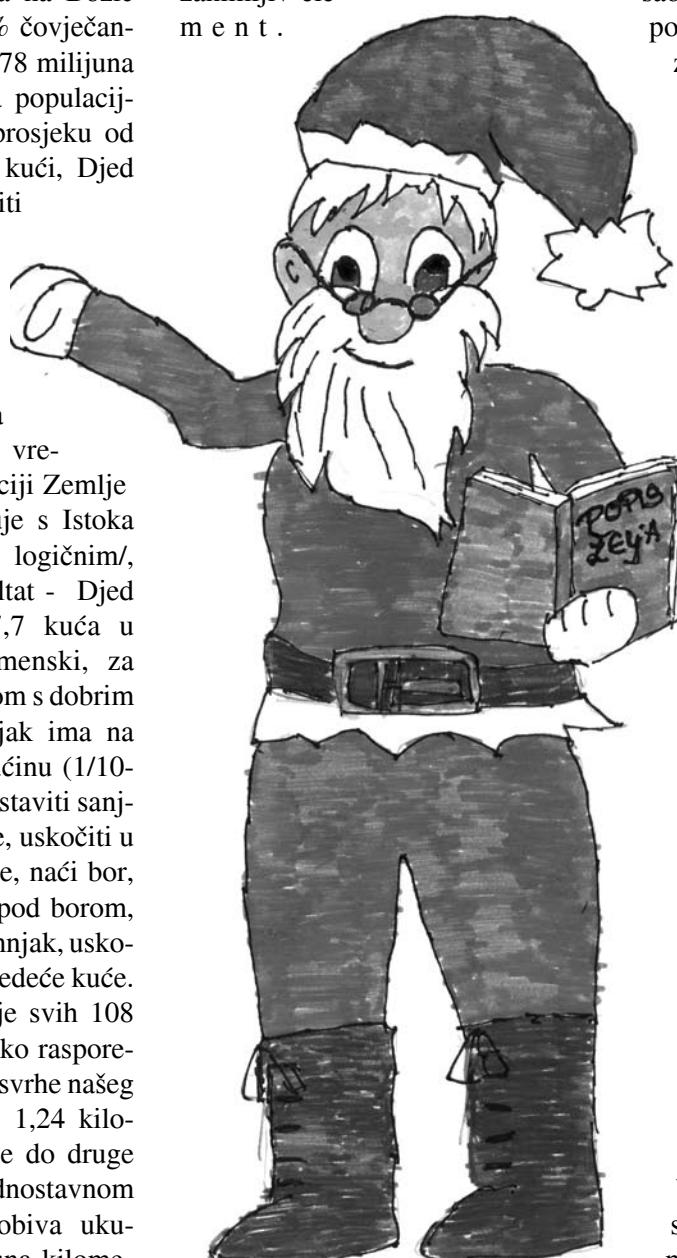


INŽENJERSKI POGLED NA DJEDA BOŽIĆNJAKA

Na svijetu postoji otprilike dvije milijarde djece, tj. čovjekovih potomaka koji još nisu navršili 18 godina. Ipak, kako Djed Božićnjak ne posjećuje muslimanski, hinduski, židovski, budistički i ostali inovjerni svijet, količina posla na Božić smanjuje mu se na 15% čovječanstva, odnosno ukupno 378 milijuna djece (prema Uredu za populacijske statistike). Prema prosjeku od 3,5 djeteta po jednoj kući, Djed Božićnjak mora posjetiti 108 milijuna domova /uz hipotezu da u svakoj kući postoji barem jedno dobro dijete/. Djed Božićnjak radi oko 31 sat na Božić, a zahvaljujući različitim vremenskim zonama i rotaciji Zemlje te pretpostavci da putuje s Istoka na Zapad /što se čini logičnim/, dobivamo sljedeći rezultat - Djed Božićnjak posjeti 967,7 kuće u sekundi. Gledano vremenski, za svaki dobar kršćanski dom s dobrim djetetom, Djed Božićnjak ima na raspolaganju čitavu tisućinu (1/100) sekunde, i to: za zaustaviti sanjke, iskočiti, uzeti darove, uskočiti u dimnjak, napuniti čarape, naći bor, ostaviti ostatak darova pod borom, popeti se natrag kroz dimnjak, uskočiti u sanjke i doći do sljedeće kuće. Pretpostavljajući kako je svih 108 milijuna stajališta jednakom raspoređeno po Zemlji (samo u svrhe našeg proračuna) govorimo o 1,24 kilometra razmaka od jedne do druge kuće; iz čega se jednostavnom operacijom množenja dobiva ukupan put od 120,8 milijuna kilometara - ne uključujući Božićnjakove odlaske na zahod ili stanke za jelo/piće. Iz navedenoga izračunavamo kako je brzina Božićnjakovih sanjki oko 1080 kilometara u sekundi (3 200 puta veća od brzine zvuka!). Sad usporedimo - najbrže ikad stvoreno vozilo - svemirska sonda

Odisej giba se brzinom "svega" 45 kilometara u sekundi (162 000 km/h), a normalan jelen najviše 24 km na sat, odnosno 0,0066 kilometara u sekundi.

Teret saonica je također veoma zanimljiv elemenat.



Jelena Munjiza ll.b

Uzmimo neka svako dijete ne dobije ništa više osim jednu kutiju Lego kockica srednje veličine (oko 860 grama). Tada je ukupna masa na Božićnjakovim saonicama nešto veća od 500 tisuća

tona. Na tlu, normalan jelen ne može vući više od oko 138 kg. Ako povjerujemo da Božićnjakov leteći jelen može vući 10 puta više, Djed Božićnjak bi trebao oko 360 tisuća letećih jelena za povlačenje saonicea. Masa tolikog broja jelena povećava ukupnu masu saonica

za oko 54 tisuće tona, odnosno za oko 7 puta mase **Kraljice Elizabete** (broda, ne vladarice).

Oko 600 tisuća tona putujući brzinom od 1 080 km/s stvara nezamisliv otpor zraka - takav otpor kakav bi zagrijao jelene toliko jako koliko se zagrije svemirski brod koji ponovno ulazi u atmosferu Zemlje. Prednji par jelenih apsorbira bi oko 14,3 kvintiljarde džula energije u sekundi. Ukratko, taj par bi se - čim krene, pretvorio u nimalo lijep prizor živih baklji, a svoje sljedbenike iste vrste doveo do lančane reakcije u kojoj

bi svih 360-ak tisuća jelena izgorjelo za oko 4,26 tisućina sekunde, odnosno točno na vrijeme da Djed Božićnjak dođe do pete kuće na svom putu. Djed Božićnjak, kao rezultat akceleracije s 0 km/s na 1 080 km/s u tisućini sekunde, bio bi izložen akceleracijskoj sili 17,5 tisuća puta većoj od one maloga g, tj. 175 000 m/s². Djed Božićnjak mase 115 kg /što je vrlo malo za Djeda Božićnjaka/ bio bi prikovan za kraj svojih saonica s 1 984 906,9 kilograma sile, što bi mu trenutačno smrtilo kosti i organe pretvarajući ga u kašastu ljubičasto-crvenkastu tekućinu.

Prema tome, ako je Djed Božićnjak ikad i postojao, sada je sigurno mrtav.

Antonio Šoda ll.a



Ponovo u vodama PRVE LIGE !!!

Trogirski ženski rukometni klub najveća je senzacija prvenstva ove sezone. Nakon naporno održanih priprema u novome sastavu: Anterić, Štević, Tomaš, Botica, Križanec, Hrgović, Petković, Lovrić, Jurić - Orlić, Palada, Radić, Stričević V., Emer, Guina, Glavaš i Stričević P. - na čelu s trenerom Vatromirom Srhojem, poznatim kao najboljim stručnjakom rukometa, trogirske rukometnice kreću putovima pobjede. Na opće iznenadenje okoline, ali ne i stručnog stožera Kluba, Trogirke nižu bod za bodom i čvrsto čuvaju drugo mjesto na ljestvici sve do obračuna s Podravkom, Tvinom i Lokomotivom kada Srhojeve odbornice posustaju te osvajaju treće mjesto.

Sada, na kraju prvog dijela sezone, ženska ekipa iz Trogira drži 15 osvojenih bodova i poravnata je s velikim konkurenticama iz Lokomotive. Nisu se uspavale na lovorkama dosadašnje slave te marljivo rade, iako su ostale bez trenera Srhoa koji je nedavno dao ostavku. Dakle, uz te male teškoće, san o rukometnom vrhu polako se ostvaruje. Klub se nuda mjestu u Europi, a koliko su njihove namjere ozbiljne govori i turnir koji će se



održati 16. i 17. prosinca u Trogiru ili Vranjicu, na kojemu će sudjelovati Trogir, Split, Vranjic, Zrinski i Katarina iz Mostara. Na tom turniru djevojke bi trebale postići željenu

uigranost i time doprinijeti dalnjem prodoru među 4 najbolje!



Na kraju valja još istaknuti dvije Trogirke: Anu Križanec i Ivanu Lovrić koje su trenutno na EP u Švedskoj i zasad bilježe izvrsne rezultate. S odabranom hrvatskom vrstom osvojile su prolaz u drugi krug u kojemu će postići, nadamo se, još bolje rezultate i pratiti mušku reprezentaciju te postaviti ženski rukomet u Hrvatskoj na najvišu moguću razinu!

Maja Kakić IV.b

Međurazredno natjecanje u nogometu

Međurazredno natjecanje u nogometu za učenike naše škole započelo je tijekom listopada 2006. godine i trajat će cijelu školsku godinu. U natjecanju sudjeluje svih 25 razreda koji svakog ponedjeljka igraju u Športskoj dvorani „Vinko Kandija“ sedmi školski sat u jutarnjoj ili prvi školski sat u poslijepodnevnoj smjeni.

U I. kolu ždrijebanje je bilo podijeljeno u dvije grupe. U prvoj su bili 1. i 2., a u drugoj 3. i 4. razredi. Nakon dva mjeseca razigravanja po kup sistemu, prelazak u drugo kolo ostvarili su sljedeći razredi: 1.e, 2.a, 2.b, 2.c, 2.d, 2.e, 2.g, 3.a, 3.b, 3.d, 3.e, 3.f i 4.e.

Druge kolo će se odigravati tijekom siječnja i veljače, također po kup sistemu. Najboljih šest ekipa susrest će se u trećem kolu koje se

neće igrati po kup sistemu, već će biti podijeljeni u dvije grupe po tri ekipe. Tri ekipe u grupi međusobno će se razigravati, a najbolja među njima ostvarit će pravo igranja u finalu.

Rezultati I. kola:

2.f - 2.a/b	2:7
4.e - 3.c	7:5
2.g - 1.g	11:0
4.f - 3.f	1:4
2.e - 1.c	10:0
3.g - 3.a/b	1:8
1.d - 1.e	3:5
4.a/b - 3.e	2:9
1.f - 2.d	3:6
1.a/b - 2.c	2:6

Pripremio: Antonio Šoda II.a

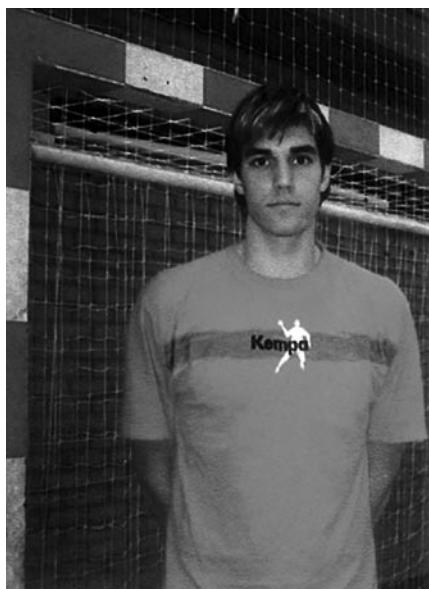
Rukometna nada 21. stoljeća

Naš bivši učenik **Nikola Kedžo** još prije dvije godine bio je nepoznat rukometnoj, ali i hrvatskoj javnosti. Igrao je tada za rukometni klub **ADRIACEM** iz Kaštel Gomilice, a danas, danas **Kedžo** igra za najbolji klub na svijetu – **CIUDAD REAL**, rame uz rame s najslavnijim igračima: Metličićem, Stefanssonom i Džombom.

Trenutno **Nikola** igra za **ALCOBENAS** u Madridu, gdje je na *posudbi* od Usksrsa, no, uskoro se vraća u **CIUDAD REAL**. Do jučer ime kao i svako drugo, sad igra za drugu španjolsku ligu na poziciji desnog i vanjskog igrača, a treneri su mu vrhunski učitelji koji su proglašeni najboljim igračima svijeta.

Na prvom mjestu mu je rukomet, iako želi završiti školu koju je zbog napornih treninga i nedostatka vremena u ovom razdoblju zapostavio. Treneri kažu kako **Nikola** dosadašnjim upornim radom napreduje natprosječno, postaje rukometna





nada 21. stoljeća. Ali, kao i u svakom profesionalnom sportu tijelo se izlaže teškim naporima i često dolazi do ozljeda. **Kedžinim** trenerima je žao što se ovaj vrstan igrač povrijedio zbog čega sljedećih šest



mjeseci ne može trenirati. O povratku u Hrvatsku **Nikola Kedžo** još ne razmišlja jer nije siguran što bi takva odluka promijenila u njegovu napredovanju. Ipak, ako mu se pruži dobra prilika, sigurno je neće odbiti.

Što se tiče stanja u rukometu, trenutno traje prvenstvo Španjolske, a nedavno je **CIUDAD REAL** osvojio superkup igrajući protiv njemačkog **GUMMERSBACHA**. Na utakmici je briljirao Džomba,

također igrač hrvatskih korijena.

Kad govori o ljubavi, **Nikola** kaže da su mu najdraže *cure s mora*, pa... možda se kojoj i posreći. A na pitanje što bi poručio budućim nadama, kaže: „To ću vam reći tek s 25 godina jer sam još mlad. Ništa sa sigurnošću ne mogu tvrditi ili poručiti jer i sam učim i primam savjete.“ Stoga, ne preostaje nam ništa drugo nego zaželjeti mu sreću da pronađe svoje mjesto među zvijezdama!

Jelena Certa IV.b

Srednje škole obilježile Dan TZK

Dan tjelesne i zdravstvene kulture (TZK) u Trogiru se tradicionalno obilježava sportskim natjecanjem između dviju srednjih škola: Srednje škole Ivana Lucića i Srednje strukovne škole „Blaž Jurjev Trogiranin“. Dan TZK obilježava se 25. studenog, ali je ove godine zbog štrajka prosvjetara taj dan odgodjen za srijedu 29. studenog. Od 12 do 15 sati u športskoj dvorani

„Vinko Kandija“ održano je natjecanje u svim sportskim igrama, a sudjelovalo je više od stotinjak učenika. Nastava je 29. 11. bila skraćena, a popodnevna smjena je započela u 15 sati, te su učenici obiju škola bili slobodni kako bi mogli bodriti



svoje ekipe, a sportska dvorana je bila uglavnom popunjena. U nekim sportskim disciplinama ekipe su bile sastavljene iz obiju škola - dogovorom nastavnika, kao na primjer u ženskom rukometu.

„Želja nam je ovakvim manifestacijama naučiti učenike pravilnom športskom ponašanju i utjecati na smanjenje nasilničkog ponašanja na športskim terenima, što je danas, nažalost, jako izraženo“, navode profesori TZK-a

Cilj ovakvog natjecanja je animirati što veći broj učenika i uključiti ih u sportske aktivnosti, kako u školi tako i izvan škole u sportskim klubovima. Cijeli tijek natjecanja prošao je u pozitivnoj atmosferi, korektnoj igri s obje strane i bez izgreda navijača, na što mogu biti ponosni njihovi profesori.

Antonio Šoda II.a



RAZGOVOR S PRIRODOM

Večer kasnog ljeta. Vjetar njiše mirisne krošnje drveća. Mirisne kao miomirisi faraona, kraljica... Ma, što ja to pišem? Priroda se ne može uspoređivati s nekim nesavršenim parfemom koji je načinjen rukom čovjeka.

Priroda može biti samo djelo Božje i divno je znati kako je sve, čovjeku ugodno ili neugodno, stvorio On. Veliki je dijamant zasjao na modrom baršunu neba, a potom su se prosulje zvijezde s holografskim odsjajem. Kako bih rado znala pričati s drvećem, mjesecom, morem... Gledam ih i čini mi se kako se razumijemo nijemo.

Tama je obgrnila grad i mene. Topla, draga tama. Iz nje čujem šapat, neljudski šapat. Sve što sam mogla osjetiti je strah. Kao da taj šapat nije prijateljski, svuda je oko mene,

ne mogu mu pobjeći. Stojim paralizirana i odjednom shvatim – pa to je glas morskih valova, morske pjesme koja kao da me tješi i gladi po kosi. „Kako si se mogla mene prepasti obasjane mjesecčevim rukama?“ Govorila je morska pjena na valovima, pjena izvezena notama prošlosti – notama smijeha.

Dotrčala sam u zagrljaj mora baš kao u majčin zagrljaj i zajecala, a more mi zasvira čarobne melodije znane i važne samo meni. O, more!

Kakva Ilijada ili Odiseja? Ovaj tekst je bezvremen, u njemu prepoznajem sebe, u njemu nalazim njega, sve ljudske težnje i čežnje, sve uspavanke i smiješne stihove...

Zaustavila sam se na dijelu simfonije o njemu i meni – njego-

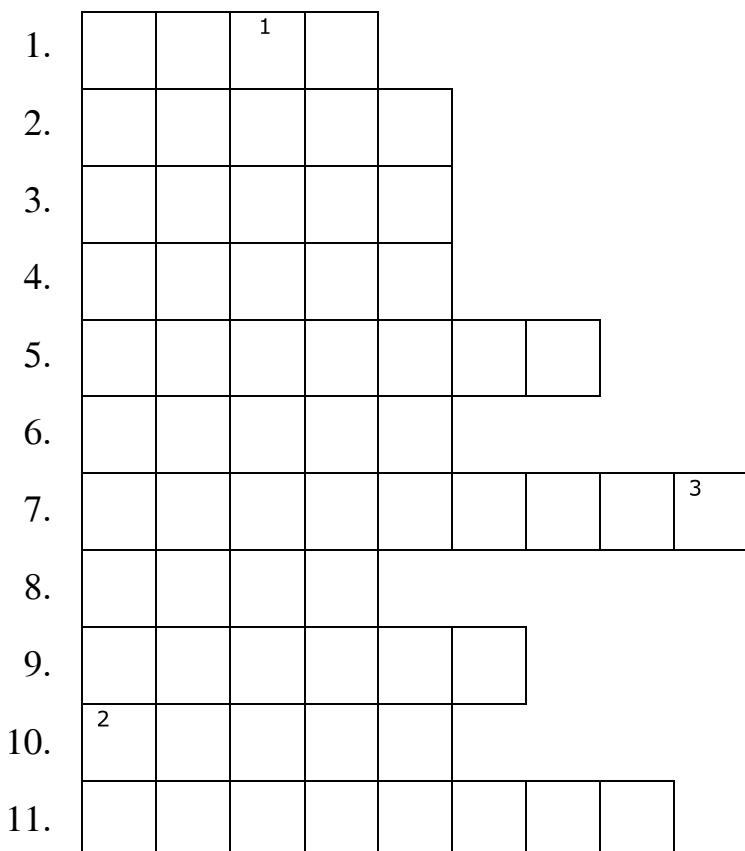
va preplanula koža, koja je upila ljeto, prekriva moju bliјedu kožu. Plaćem, a more mi zahvaljuje na kapljicama... O, kako bih ponovno ronila u tim smedim očima, rukom prolazila kroz crnu kosu u ritmu refrena neke melodije koja dolazi iz grada... Drhtavo bih dodirnula kažiprstom te usne vrele i meke, niz obraz bih mu obrazom klizila i nestala s njim u vječnost. Hvala krošnje na njegovu mirisu, hvala zvijezde na odsjaju njegova oka, hvala more na dodiru jer on je samo fizički udaljen, a osjećam ga kao što on osjeća mene. Sad. I uvijek – sad.

More je još tu, guta mi bol, sadi u srce uspomene bez tuge, odnosi mi dušu u dubine i očišćenu je vrati.

Adriana Civadelić ll.b



Pogodite imena ili prezimena profesora SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin” i otkrijte ime hotela u kojemu se najskuplje plaća odšteta oštećenog aparata za gašenje požara!



1. Poznata hrvatska rock grupa.
2. Evo jedna mala digresija!
3. Jedina profesorica koju je posjetio krampus umjesto sv. Nikole!
4. Sinus + kosinus = pivo!
5. „Kad se kaže da je dečko bacio oko na curu, to ne znači da je uz’o oko i zafrljacio ga na nju!“
6. Umanjenica od “pile”.
7. Nije rođena u Berlinu, ali špreha ko’ Schröder.
8. umire zadnja.
9. U lignje ili na kompjutor - pitanje je sad!?
10. Ko’ tornado u razred *upada* i sve prozore rastvara, a eukaliptus joj je tajno oružje!
11. Poznaje svaki kutak Bologne i Firenze i osjeća svaki dašak Rima i Venecije.

ŠALE

Pita Mujo Hasu:

- Bolan Mujo, znaš li ti što je bilo prije kokoš ili jaje?
- Mujo će: Prije je bilo svega!

Došao turist u državicu San Marino. Vodič ga upita:

- Kako mislite provesti sutrašnji dan?
- Razgledavat će vašu zemlju!
- Dobro! A što ćete raditi poslije podne?

Odvela učiteljica svoje đake na farmu svinja. Nekima je to bilo prvi put da vide svinje. Uvečer djevojčica priповijeda svome ocu:

- Znaš tata, sve te svinje govore isto onako kao i ti kad spavaš!

Došli plavuša, Ivica i Mujo u restoran. Konobar upita:

- Što je ovo? Neki vic?!





ŠALE

Prijavili se Snjeguljica i patuljak za ulazak u Guinnessovu knjigu rekorda kao najlepša i kao najniži. I uspjeli su. Prijavio se i zvonar crkve Notre – Dame / Quasimodo/ kao najružniji čovjek, ali nakon nekog vremena izlazi sav tužan i upita: „Who the f... is Carla del Ponte?“



Zašto Jacques Houdek ima 2 kabrioleta?

- Da bi se mogao rolati po gradu!



Dolazi mali Ivica kući i sav sretan kaže tati: „Tata, tata, dobio sam jedan!“

Otc će: „Pa zašto si onda tako sretan?“

„Pa, drugi nisu dobili ništa!“

je pobegla s policajcem pa sam mislio da je vraćate!“



Zaboli Muju lakat i tako on krene do doktora /liječnika/. Kaže mu doktor da su u Dom zdravlja uveli novi kompjutorski dijagnostički centar te samo treba donijeti u bočici malo urina, a kompjutor će mu reći od čega boluje. Izađe Mujo od doktora i ovako razmišlja:

- Otkud može jedna glupa „mašina“ znati od čega mene boli lakat, kad magistar ne zna? Sad ћu ja sve njih nasamariti! Tako on dođe kući, uzme bočicu i malo se u nju pomokri pa dade bočicu Fati neka i ona malo dopuni, onda pozva kćer Fatimu i sina Ekrema neka učine isto. Čak mu se ni to ne učini dovoljno, nego dade da se malo pomokre u bočicu pas i mačka. E, tako začepi bočicu pa krene kod doktora, sve se smijući što je tako pametan i ne dopušta da ga jedna „mašina“ nadmudri. Još usput sretne i Hasu pa zamoli i njega neka dopuni bočicu do vrha. Ulijeva doktor sadržaj boćice u epruvetu, stavi unutra dvije elektrode, uključi PC i na ekranu počnu izlaziti rezultati:

- Mačka ti ima buhe.
- Pas ti ima bjesnilo.
- Kćer ti je trudna.
- Sin ti se drogira.
- Haso ima triper.
- Žena ti isto ima triper (dobila ga od Hase).
- A ti, kad mast..biraš u ormaru, pazi da ne udaraš laktom u zid, pa te neće ni boljeti!

Pripremio: Antonio Šoda ll.a

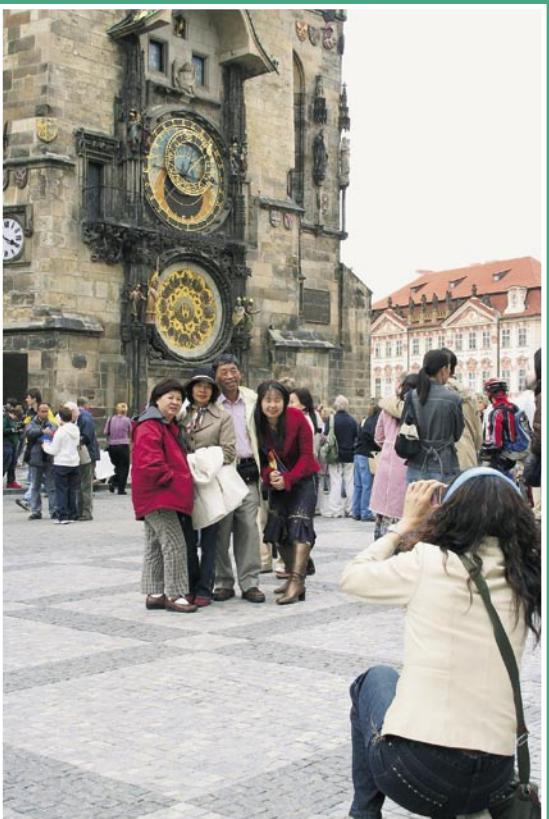


Rješenje testa u Kairosu br. 5

1. 1 = Š, 2 = DŽ
2. A = 10, B = 7, C = 3
3. 21
4. A = 5, B = 7



EKSURZIJA 2006 > BEČ > PRAG > BUDIMPEŠTA



MATURANTI 2006



U HOTELU MEDENA